

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

9 juni 1998

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

DECREET TOERISME VLAANDEREN EN HOGE RAAD VOOR HET TOERISME

DECREET HERVORMING HOGER ONDERWIJS KINESITHERAPIE EN REVALIDATIEWETENSCHAPPEN

MONDELINGE VRAGEN

Inhoud

Nr. 45

Dinsdag 9 juni 1998

Berichten van verhindering	1
Ontwerpen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van bijzonder decreet	
Indiening en verwijzing	1
Wijzigingen in verwijzing naar commissie	2
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	2
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	3
Opvolgingsrapport	
Indiening en verwijzing	3
Verslag van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	3
Advies van een commissie	
Indiening en verwijzing	3
Verslagen	
Indiening	3
Tekst aangenomen door de plenaire vergadering	
Indiening	4
Met redenen omklede moties	
Indiening	4
Mededeling van de federale regering	
Indiening	5
Mededelingen van de Vlaamse regering	
Indiening	6
Mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	6
Adviezen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	
Indiening	6
Jaarverslagen	
Indiening	7

Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	7
Kennisgeving van het Arbitragehof	
Indiening	8
Ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme	
– 846 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 9	
Verzoek tot raadpleging van de Raad van State	8
Spreker : minister-president Luc Van den Brande	
Ontwerp van decreet betreffende de hervorming van het hoger onderwijs in de kinesithérapie en de revalidatiewetenschappen in de Vlaamse Gemeenschap	
– 1018 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	8
Sprekers : de heren Erik Matthijs, verslaggever, Etienne De Groot, Joris Van Hauthem, Freddy Sarens, Chris Vandenbroeke, Ludo Sannen, mevrouw Cecile Verwimp-Sillis, de heer René Swinnen en minister Luc Van den Bossche	
Artikelsgewijze bespreking	19
Motie van orde	
Voorstel tot verwijzing naar de commissie	26
Regeling van de werkzaamheden	27
Bijlage	
Mondelinge vraag van de heer Jos De Meyer tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de stand van zaken in het dossier Doel en de ontwikkeling van de Waaslandhaven op de Linkerscheldeoever	30
Mondelinge vraag van de heer Jacky Maes tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de baggering van de IJzer en de aanleg van de ecologische oevers langs de IJzer	32
Mondelinge vraag van de heer Jos De Meyer tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de MER-studie van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde	34
Mondelinge vraag van mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de afspraken tussen de parketten en de minister inzake het vervolgings- en handhavingsbeleid inzake stedenbouwmisdrijven	36
Mondelinge vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de afbraak van de spoorwegbrug te Gellik-Lanaken	39
Mondelinge vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de aanleg van een nevengeul van de Maas tot preventie van overstromingsgevaar te Lanaken	41
Mondelinge vraag van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de overlegprocedure bij gewestoverschrijdende wegeaanleg	43
Mondelinge vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de kandidaten helikopterbeloodsing voor de Belgische kust	45
Mondelinge vraag van de heer Jan Caubergs tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de aardeweg Koersel-Hechtel doorheen het militair domein	46

Mondelinge vraag van de heer John Taylor tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het uitblijven van een pact met de gemeenten	47
Mondelinge vraag van de heer Francis Vermeiren tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over een verzekering tegen inkomensverlies	49
Mondelinge vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de overeenkomsten afgesloten door de zes Vlaams-Brabantse faciliteitengemeenten met Franstalige initiatieven inzake PMS en schooltoezicht	50
Mondelinge vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de studies voor de bouw van een stormvloedkering in het Scheldebekken	52
Mondelinge vraag van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het niet opnemen van TV-Brussel door federaal minister Ylief in het ministerieel besluit dat bepaalt welke omroepen de kabelmaatschappijen verplicht moeten distribueren in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad	53
Mondelinge vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de naamswijziging van de VRT	54
Mondelinge vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over Franse kinderen die in Frankrijk wonen en les volgen in het Nederlandstalig onderwijs in Vlaanderen	55

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.49 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHT VAN VERHINDERING

Anny De Maght-Aelbrecht, gezondheidsredenen.

ONTWERPEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1998
– 1049 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar alle terzake bevoegde commissies.
- Ontwerp van decreet tot goedkeuring van de volgende internationale akten :
  - 1) Protocol tot wijziging van de overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn, in het bijzonder als verblijfplaats voor watervogels, opgemaakt in Parijs op 3 december 1982 ;
  - 2) amendementen op de overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn, in het bijzonder als verblijfplaats voor watervogels, aangenomen in Regina op 28 mei 1987
– 1055 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs IX
– 1057 (1997-1998) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

- Ontwerp van decreet houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs
– 1058 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Ontwerp van decreet betreffende de EURO
– 1064 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.
- Ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee en de bijlagen, ondertekend in Montego Bay op 10 december 1982, en met de overeenkomst inzake de toepassing van deel XI van het verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982, en de bijlage, ondertekend in New York op 28 juli 1994
– 1067 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

VOORSTELLEN VAN BIJZONDER DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van bijzonder decreet werd ingediend :

- Voorstel van bijzonder decreet van de heer Karel De Gucht, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Ludo Sannen, mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en de heren Kris Van Dijck en Chris Vandenbroeke houdende wijziging van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs
– 1062 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

Wijzigingen in verwijzing naar commissie

- Voorstel van bijzonder decreet van de heer Paul Van Grembergen houdende het betrekken van senatoren bedoeld in artikel 67, § 1, 1°, van de Grondwet, bij de werkzaamheden van het Vlaams Parlement
– 252 (1995-1996) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Reglement en Samenwerking (voorheen verwezen naar de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken).
- Voorstel van bijzonder decreet van mevrouw Mia De Schamphelaere en de heer Herman Suykerbuyk houdende de uitvoering van artikel 37, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen
– 254 (1995-1996) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Reglement en Samenwerking (voorheen verwezen naar de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken).

– 1054 (1997-1998) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.

- Voorstel van decreet van de heren Patrick Lachaert, André Denys, Jacques Laverge, Jacques Devolder en Karel De Gucht houdende wijziging van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996
– 1065 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.
- Voorstel van decreet van mevrouw Mieke Van Hecke, de heer Hugo Marsoul en mevrouw Nelly Maes houdende de erkenning en subsidiëring van organisaties voor volkscultuur en de oprichting van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur
– 1071 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur en Sport.

- Voorstel van decreet van de heren Marc Olivier en Jacques Timmermans c.s. houdende wijziging van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers
– 1073 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting.

- Voorstel van decreet van de heer Herman Lauwers, mevrouw Nelly Maes, de heren Johan Sauwens, Paul Van Grembergen en Etienne Van Vaerenbergh houdende instelling van een kader voor het afsluiten van samenwerkingsovereenkomsten tussen de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschap met het oog op de organisatie van inburgeringstrajecten voor nieuwkomers
– 1078 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

- Voorstel van decreet van de heren Patrick Lachaert en André Denys en mevrouw Yolande Avontroodt houdende wijziging van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996
– 1079 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer Joachim Coens, mevrouw Mieke Van Hecke en de heren André Van Nieuwerkerke en Kris Van Dijck houdende oprichting van de Vlaamse Sportraad en de Adviserende Beroepscommissie voor sportaangelegenheden
– 1047 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Cultuur en Sport.
- Voorstel van decreet van de heer Patrick Lachaert houdende wijziging van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996
– 1052 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.
- Voorstel van decreet van de heren Paul Dumez, Marc Van Peel, Johan De Roo en Joachim Coens houdende regeling van het beheer en het beleid van de zeehavens

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van mevrouw Yolande Avontroodt, mevrouw Patricia Ceysens en de heer Jacques Laverge betreffende de evaluatie van de personeelsnormen en het welvaartsbelang van de social profit-sector
– 1051 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.
- Voorstel van resolutie van de heer Filip Dewinter en mevrouw Marijke Dillen betreffende de splitsing en de overheveling van de Belgische justitie en politie naar de Vlaamse en de Franse gemeenschap
– 1075 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken.
- Voorstel van resolutie van de heren Paul Dumez en Robert Voorhamme betreffende de tweede havenontsluiting voor Antwerpen
– 1077 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer.

OPVOLGINGSRAPPORT**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende opvolgingsrapport werd ingediend :

- Opvolgingsrapport betreffende een beleid ten aanzien van kinderen, kindermishandeling, kinderrechten en slachtoffer- en daderhulp in Vlaanderen, ingediend door de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn
– 1066 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

VERSLAG VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende verslag van het Rekenhof werd ingediend :

- Verslag van het Rekenhof over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1998
– 1049 (1997-1998) – Nr. 2.
Verwezen naar alle terzake bevoegde commissies.

ADVIES VAN EEN COMMISSIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende advies van een commissie werd ingediend :

- Advies van de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Marc Olivier over het ontwerp van decreet inzake sociale werkplaatsen
1014 (1997-1998) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud uitgebracht door de heer Bruno Tobback over het voorstel van decreet van de heer Johan Sauwens houdende de regionale landschappen
– 713 (1996-1997) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Mediabeleid uitgebracht door de heren Johnny Goos en Kris Van Dijck over het voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé, Eddy Schuermans

Voorzitter

en Peter Vanvelthoven houdende wijziging van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995
– 763 (1997-1998) – Nr. 4.

- Verslag namens de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken uitgebracht door de heer Herman Suykerbuyk over het ontwerp van decreet tot wijziging en opheffing van sommige bepalingen van decreten en wetten betreffende sommige Vlaamse openbare instellingen en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de Vlaamse openbare instellingen
– 972 (1997-1998) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer René Swinnen over het ontwerp van decreet betreffende de organisatie van de Vlaamse Hogescholenraad
– 1033 (1997-1998) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Leo Cannaerts over de hoorzitting met de organisatie “Vlamingen in de wereld”
– 1076 (1997-1998) – Nr. 1.

TEKST AANGENOMEN DOOR DE PLENAI-RE VERGADERING
Indiening

De voorzitter : De volgende tekst werd aangenomen door de plenaire vergadering :

- Tekst aangenomen door de plenaire vergadering van het reglement van orde van de Deontologische Commissie
– 7 (1997-1998) – Nr. 2.
-
-

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren Johan Malcorps en Herman Lauwers tot besluit van de op 19 mei 1998 door de heren Johan Malcorps en Jan Penris in commissie gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het tracé voor de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven en de aansluiting ervan op de IJzeren Rijn
– 1053 (1997-1998) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Jan Penris tot besluit van de op 19 mei 1998 door de heren Johan Malcorps en Jan Penris in commissie gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het tracé voor de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven en de aansluiting ervan op de IJzeren Rijn
– 1056 (1997-1998) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Georges Cardoen, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heren Herman De Loor en Marcel Logist tot besluit van de op 20 mei 1998 door de heer Georges Cardoen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de groeiende nood aan een gedifferentieerd stads- en plattelandsbeleid
– 1059 (1997-1998) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Ward Beysen, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche en de heren Jacques Timmermans, Leonard Quintelier en Patrick Lachaert tot besluit van de op 19 mei 1998 door de heer Ward Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de problematiek van de zonevreemde voetbalterreinen
– 1060 (1997-1998) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot besluit van de op 26 mei

Voorzitter

1998 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Filip Dewinter en mevrouw Ria Van Den Heuvel in commissie gehouden interpellaties tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, en over de bevindingen inzake werkgelegenheid en onderwijs voor migranten uit het minderhedenrapport 1997 en de opvolging van het strategisch plan

– 1068 (1997-1998) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Filip Dewinter, Wilfried Aers en Felix Strackx tot besluit van de op 26 mei 1998 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Filip Dewinter en mevrouw Ria Van Den Heuvel in commissie gehouden interpellaties tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, en over de bevindingen inzake werkgelegenheid en onderwijs voor migranten uit het minderhedenrapport 1997 en de opvolging van het strategisch plan

– 1069 (1997-1998) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Kathy Lindkens tot besluit van de op 26 mei 1998 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Filip Dewinter en mevrouw Ria Van Den Heuvel in commissie gehouden interpellaties tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, en over de bevindingen inzake werkgelegenheid en onderwijs voor migranten uit het minderhedenrapport 1997 en de opvolging van het strategisch plan

– 1070 (1997-1998) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Ludo Sannen en Marino Keulen, mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Nelly Maes en de heer Peter

Vanvelthoven tot besluit van de op 28 mei 1998 door de heer Ludo Sannen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Borsche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de realisatie van een transnationale Limburgse universiteit

– 1072 (1997-1998) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heren Jacques Laverge, Jean-Marie Bogaert, Chris Vandebroeke en Jos Stassen tot besluit van de op 28 mei 1998 in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de streekplatformen en streekcharters
- 1074 (1997-1998) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heer Didier Ramoudt tot besluit van de op 2 juni 1998 door de heer Didier Ramoudt in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de schadevergoeding voor de slachtoffers van de vliegramp van 26 juli 1997 op de luchthaven van Oostende
- 1080 (1997-1998) – Nr. 1.

- Met redenen omklede motie van de heer André Denys tot besluit van de op 4 juni 1998 door de heer André Denys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de recente regeringsbeslissing tot vereenvoudiging en harmonisering van de procedures voor bedrijfsinvesteringen
- 1081 (1997-1998) – Nr. 1.

MEDEDELING VAN DE FEDERALE REGERING

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de federale regering werd ingediend :

- Evaluatierapport van de Opvolgingscommissie betreffende de milieutaksen betreffende toe-

Voorzitter

passing van de milieutaks op batterijen (artikel 378, § 1, 5, van de milieutakswet) (DOC 166/1997-1998).

Deze mededeling van de federale regering ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

Deze mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MEDEDELINGEN VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Agenda 2000 – Wetgevingsvoorstellen van de Europese Unie (DOC 141/1997-1998) ;
- Uitvoeringsstand van de begroting en de schatkisttoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 30.04.1998 (DOC 170/1997-1998).

Deze mededelingen van de Vlaamse regering liggen ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend :

- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie over de klacht d.d. 16/03/1998 van de heer Dominiek Lootens-Stael, Vlaams volksvertegenwoordiger, tegen TV-Brussel (DOC 167/1997-1998).

ADVIEZEN VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN**Indiening**

De voorzitter : De volgende adviezen van de SERV werden ingediend :

- Advies van de SERV over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden (DOC 142/1997-1998) ;
- Advies van de SERV over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen II (DOC 143/1997-1998) ;
- Advies van de SERV over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998 (DOC 144/1997-1998) ;
- Advies van de SERV over de ontwerpbesluiten van de Vlaamse regering betreffende de basiscompetenties en de beroepsprofielen van de leraren (DOC 145/1997-1998) ;
- Advies van de SERV over het voorontwerp van decreet betreffende de euro (DOC 146/1997-1998) ;
- Advies van de SERV over het voorontwerp van decreet betreffende het secundair onderwijs (DOC 147/1997-1998) ;
- Advies van de SERV over het voorontwerp van decreet betreffende de organisatie van de Vlaamse Hogescholenraad (DOC 148/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de erkenning van "Blokkeerdijk" als natuurreserveaat (DOC 149/1997-1998) ;

Voorzitter

- Advies van de SERV betreffende de erkenning van "Bourgoyen-Grijtgracht" als natuurreservaat (DOC 150/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de erkenning van "De Cramp" als natuurreservaat (DOC 151/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de uitbreiding van de erkenning van "De Blankaart" als natuurreservaat (DOC 152/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de hernieuwing en uitbreiding van de erkenning van "De Langdonken" als natuurreservaat (DOC 153/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de erkenning van "De Linie" als natuurreservaat (DOC 154/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de uitbreiding van de erkenning van "De Doode Bemde" als natuurreservaat (DOC 155/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de erkenning van "Durmemeersen" als natuurreservaat (DOC 156/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de uitbreiding van de erkenning van "De Vallei van de Zwarte Beek" als natuurreservaat (DOC 157/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de uitbreiding van de erkenning van "De Vorte Bossen" als natuurreservaat (DOC 158/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de uitbreiding van de erkenning van "Schulensbroek" als natuurreservaat (DOC 159/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de erkenning van "Schor van Doel" als natuurreservaat (DOC 160/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de erkenning van "Rotte Gaten" als natuurreservaat (DOC 161/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de erkenning van "De Peulisbossen" als natuurreservaat (DOC 162/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de uitbreiding van de erkenning van "Het Moenebroek" als natuurreservaat (DOC 163/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de erkenning van "Het Maldegemveld" als natuurreservaat (DOC 164/1997-1998) ;
- Advies van de SERV betreffende de erkenning van "Altenbroek" te Voeren als natuurreservaat (DOC 165/1997-1998).

Deze adviezen van de SERV liggen ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

JAARVERSLAGEN
Indiening

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

- Jaarverslag 1997 van de VDAB (DOC 168/1997-1998) ;
- Jaarverslag 1997 van het grindcomité en de subcomités (DOC 169/1997-1998).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF
Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het Secretariaat van

Voorzitter

het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat :

- Arrest nr. 49/98 van 20 mei 1998 ;
- Arrest nr. 50/98 van 20 mei 1998 ;
- Arrest nr. 51/98 van 20 mei 1998 ;
- Arrest nr. 52/98 van 20 mei 1998 ;
- Arrest nr. 53/98 van 20 mei 1998 ;
- Arrest nr. 54/98 van 20 mei 1998 ;
- Arrest nr. 55/98 van 20 mei 1998 ;
- Arrest nr. 56/98 van 20 mei 1998 ;
- Arrest nr. 58/98 van 27 mei 1998.

KENNISGEVING VAN HET ARBITRAGEHOF
Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgeving van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen ligt ter inzage bij het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat :

- Rolnummer 1325.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme – 846 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 9
Verzoek tot raadpleging van de Raad van State

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme, waarvan het opschrift door de commissie werd gewijzigd als volgt : 'ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse Raad voor het Toerisme'.

Door de heer Ramoudt werd met toepassing van artikel 61, punt 2 van ons Reglement een met redenen omklede motie ingediend die ertoe strekt het

beredeneerde advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State te vragen over de amendementen op artikelen 5 en 25 van het ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme.

Die motie voldoet aan de in artikel 61 van ons Reglement bepaalde voorwaarden. Ik zal dan ook het advies van de Raad van State inwinnen. Hierdoor wordt de behandeling van het ontwerp van decreet betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen en de Hoge Raad voor het Toerisme geschorst.

Minister-president Luc Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, komt de bespreking dan binnen twee weken terug op de agenda ?

De voorzitter : Dat klopt.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik zal dan opnieuw, zoals altijd, tot uw dienst zijn.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de hervorming van het hoger onderwijs in de kinesithérapie en de revalidatiewetenschappen in de Vlaamse Gemeenschap – 1018 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3
Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de hervorming van het hoger onderwijs in de kinesithérapie en de revalidatiewetenschappen in de Vlaamse Gemeenschap.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Matthijs, verslaggever, heeft het woord.

De heer Erik Matthijs, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, dit ontwerp van decreet heeft een lange en woelige voorgeschiedenis gekend.

De wet-Diegenant van 6 april 1995 legde voor de toegang tot het beroep van kinesitherapeut een opleidingsduur van vier jaar vast. Het beroep van de minister tegen deze verlenging van de kineopleiding werd door het Arbitragehof verworpen.

Matthijs

Een eerste voorontwerp van decreet situeerde de kineopleiding in het hogeschoolonderwijs van twee cycli. Tegen deze optie werd echter sterk geageerd. Volgens de minister is toen de kans gemist om te beginnen met een taakverdeling tussen de universiteiten en de hogescholen op basis van de lijnen uitgezet in beide decreten. Dit decreet kon als basis dienen voor de overige moeilijke dossiers.

De tijdsdruk verplichtte de minister ertoe een snelle beslissing te nemen. In een nieuw voorstel werd de universitaire opleiding behouden, maar werd ook getracht orde op zaken te stellen voor een aantal aanverwante studiegebieden. Dit voorstel werd door de Vlaamse regering principieel goedgekeurd op 25 maart 1997. Het advies van de Raad van State bevatte echter een verregaande kritiek op de voorgestelde uniciteit van de universitaire opleiding waardoor de verdere behandeling werd opgeschort. De federale regering besliste derhalve de inwerkingtreding van de wet-Diegenant met één jaar uit te stellen.

Het leek de minister van Onderwijs aangewezen dat tussen een aantal beleidsactoren een fundamenteel overleg zou worden opgestart over de precieze interpretatie van de vrijheid van onderwijs voor het hoger onderwijs. Men mag immers niet vergeten dat er reeds tal van unieke opleidingen aan zowel de universiteiten als aan de hogescholen bestaan. Uit een analyse van een groep juristen blijkt dat unieke opleidingen, mits een gepaste motivatie, niet strijdig hoeven te zijn met de vrijheid van onderwijs.

Er werden tal van gesprekken gevoerd en voorstellen onderzocht. Een voorstel om tot gezamenlijk georganiseerde opleidingen te komen, werd niet gevolgd. Ook het voorstel om tot twee verschillende beroepen te komen met elk een eigen beroeps- en opleidingsprofiel werd niet enthousiast onthaald in de sociaal-medische wereld en bij de beroepsorganisaties.

Een paar maanden geleden stond men dus even ver als midden mei 1997. De minister heeft toen de direct betrokkenen uit de opleidingen bij elkaar gebracht en een oplossing voorgesteld waarover een minimale consensus tot stand kon worden gebracht. De essentie van het nieuwe voorstel is dat er een differentieel opleidingsprofiel blijft behouden dat aan de missie van beide vormen van hoger onderwijs beantwoordt.

De hogescholen moeten dus een beroepsgerichte opleiding opbouwen, terwijl de universiteiten in een wetenschappelijke opleiding moeten voorzien met een opleidingsduur van vijf jaar. Beide opleidingen bieden evenwel toegang tot het beroep en zijn dus gelijkwaardig inzake de beroepsuitoefening. In dit voorstel werd duidelijker dan vroeger de differentiatie tussen beide opleidingen uitgetekend. Dit mag echter niet beletten dat er voor de studenten in soepele overstapmogelijkheden wordt voorzien. Er wordt geen beperking van de instroom ingeschreven. Het opleidingsveld zou zichzelf moeten rationaliseren in functie van de vernauwing van de beroepstoegang. Daarnaast bestaat er wel een door de federale regering vastgestelde contingentering.

Er werd ook in inruilmogelijkheden voorzien voor hogescholen die afzien van de organisatie van de kine-opleiding. Een belangrijk gedeelte van het ontwerp van decreet is gewijd aan de opvang van de sociale gevolgen voor de personeelsleden die aan de hogescholen niet langer binnen de opleiding kunnen worden ingeschakeld.

In het kader van de inruilmogelijkheden heeft de Vlaamse regering een amendement op artikel 13 ingediend. Op basis van de aanpassingen in het voorontwerp van decreet werden in een aantal hogescholen de keuzes opnieuw geformuleerd. Bovendien werden in eenzelfde beweging met de invoering van de opleiding voor industrieel ingenieur informatica, de opleidingen elektronica en elektromechanica herschikt zodat alle hogescholen die de richting industriële wetenschappen en technologie aanbieden, vanaf het schooljaar 1998-1999 kunnen inspelen op de groeiende maatschappelijke behoeften op het vlak van informatica.

Het was de bedoeling dat de hogescholen elkaar niet zouden beconcurreren. Het gevolg hiervan is dat bij één opleiding, namelijk multimedia en communicatietechnologie, die door de Autonome Hogeschool Kortrijk wordt aangeboden, een bijzondere bepaling is opgenomen. Deze basisopleiding kan slechts blijven bestaan zolang ze als afzonderlijke basisopleiding blijft gehandhaafd.

Volgens de minister werd een haalbaar en respectabel compromis bereikt. Universiteiten en hogescholen zullen alles in het werk stellen om de nieuwe opleidingen vorm, inhoud en kwaliteit te geven.

Ik wil een aantal positieve en negatieve punten opsommen die door de verschillende fracties naar voren werden gebracht. In de afzonderlijke beto-

Matthijs

gen zullen die ongetwijfeld uitvoerig aan bod komen.

Een positief punt zijn bijvoorbeeld de maatregelen voor het personeel van hogescholen dat niet meer kan worden ingeschakeld in de hervormde opleiding voor kinesitherapie. Het is ook positief dat de sector autonoom kan beslissen over de beperking van het aantal kinesisten. De inruiloperatie waarin werd voorzien door het decreet, wordt ook als positief ervaren. Verscheidene hogescholen zullen de opleiding voor industrieel ingenieur in de informatica aanbieden, om zo tegemoet te komen aan de vraag naar informatici. Het is positief dat hogescholen volledig autonoom zijn voor de inruilmogelijkheid. De uitdieping van de medicalisering van de kinesitherapie impliceert een erkenning door de medische sector. Het vijfde jaar laat toe dat men intensief een wetenschappelijke uitdieping kan volgen.

Er zijn ook een aantal negatieve elementen naar voor gebracht. Het voorstel ondergraaft het rapport-Dillemans. Het ontwerp van decreet is een gemiste kans voor een duidelijke taakverdeling tussen universiteiten en hogescholen, en een gemiste kans om het paramedisch onderwijs in Vlaanderen duidelijk gestructureerd aan te bieden. Er wordt geen verbinding gemaakt met andere opleidingen. De brugfunctie tussen hogescholen en universiteiten kan tot gevolg hebben dat de maatschappelijke waardering heel anders zal zijn voor de onderscheiden diploma's.

Er wordt een spanning voorspeld tussen opleiding en beroepsveld. Sommigen gaven de voorkeur aan andere structuren, zoals een kineopleiding aan de universiteit. Vlhora stelde een directe beroepsopleiding aan hogescholen voor, en een bredere wetenschappelijke uitdieping aan de universiteiten.

Er is ook kritiek op de inruiloperatie omdat er geen tijd was voor een degelijk behoefteonderzoek. Als gevolg van de twee soorten opleidingen die tot eenzelfde beroep leiden, bestaat er gevaar voor corporatisme. Sommigen zullen blijven ijveren voor twee soorten kinesitherapeuten. Het tweesporenbeleid wordt niet enthousiast onthaald in de sociaal-medische sector en door de beroepsorganisaties. Sommigen verwijten de minister dat hij de beslissing aan het opleidingsveld overlaat, anderen vinden dit dan weer positief.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het ontwerp betreffende hervorming in het hoger

onderwijs kinesitherapie en revalidatiewetenschappen in de Vlaamse Gemeenschap, werd geamendeerd goedgekeurd met 8 stemmen tegen 3 bij 4 onthoudingen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer De Groot heeft het woord.

De heer Etienne De Groot (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik feliciteer de heer Matthijs met zijn verslag.

Het is nog niet zo heel lang geleden dat scholen, universitaire instellingen en ziekenhuizen in dit land uit de grond rezen als paddestoelen. Aan de met veel applaus uitgewerkte compromissen met als doel de filosofische en ideologische evenwichten te bewaren of zelfs te creëren, hing echter een duur prijskaartje, te vereffenen door de belastingbetaler, die in vroegere tijden soms nog Honoré Gepluimd heette. In navolging van de denkbeelden van mei 1968 werd een zo groot mogelijke vrijheid geëist bij het kiezen van een studierichting. Het nut hiervan voor de arbeidsmarkt werd lange tijd als bijkomstig beschouwd. Studiepakketten werden bijna à la tête du client samengesteld.

Dure compromissen en de Vlaams-Waalse wafelijzerpolitiek hebben het land aan de rand van de afgrond gebracht. Toen de liberalen begin jaren 80 stelden dat het zo niet verder kon, werd hen een koele boekhoudersmentaliteit verweten. Ondertussen ziet iedereen wel in dat men niet verder kan blijven dweilen met de kraan open.

De leerling is soms strenger dan de meester. Vandaag stellen we immers vast dat het gezondheidsbeleid en de onderwijspolitiek van de CVP-SP-meerderheid alleen maar oog hebben voor bezuinigingen en rationalisaties. Een aantal van de genomen maatregelen zijn zeker verantwoord, want ze maken komaf met uitwassen. De besparingswoede mag er niet toe leiden dat alle principes overboord worden gegooid. Wat het universitair onderwijs betreft, kan men verdedigen dat de universiteiten voor bepaalde disciplines onderling afspraken maken om unieke opleidingen aan te bieden. Het is echter onaanvaardbaar dat hetzelfde zou gebeuren met opleidingen die nauw verbonden zijn met filosofisch-ethische opvattingen.

Het onderwijspluralisme blijft op medisch vlak noodzakelijk en wint nog aan belang door de hoge vlucht van de biogeneeskunde. In een democratische, pluralistische maatschappij moet men een minimale consensus over bio-ethische problemen wettelijk vastleggen ; daarnaast is er dan ruimte voor autoregulering.

De Groot

Als men het er over eens is dat iedere patiënt in zijn levensovertuiging moet worden gerespecteerd, dan is pluralisme binnen de sector van de gezondheidszorg noodzakelijk. Het gaat om meer dan het geneeskundeonderwijs. De vormgeving van elke vorm van geneeskundeonderwijs is nauw verbonden met de levensovertuiging, want het raakt het meest intieme van de mens. De filosofische overtuiging gaat verder dan een vak godsdienst. Ook de deontologie kan sterk verschillen.

De opleiding van studenten – de latere docenten – vindt plaats in de specifieke sfeer van welbepaalde universitaire ziekenhuizen. Dat vertaalt zich ten dele ook in de bepaling van de doelstellingen van het wetenschappelijk onderzoek. Pluralisme betekent niet dat men alle overtuigingen samenbrengt en er een soort van macedoine van maakt. Pluralisme impliceert dat de maatschappij ervoor zorgt dat ieders geloofsovertuiging wordt gerespecteerd.

Het voorontwerp dat vorig jaar ter tafel lag, en dat de opleiding van de docenten in de kinesitherapie exclusief aan de KUL toevertrouwde, kwam mijns inziens neer op een verkrachting van deze principes. Daarom heb ik toen mijn strijdros bestegen.

Het kan wel eens frustrerend zijn om jarenlang in de oppositie te vertoeven. Vorig jaar hield ik op Goede Vrijdag een interpellatie over het ontwerp van decreet. Tot mijn genoegen stelde ik vast dat de grondwettelijke bezwaren die ik daarin aanvoerde, grotendeels werden overgenomen in het advies van de Raad van State. Het voorontwerp van decreet werd dan ook verticaal geklasseerd.

De kinesitherapie is uitgegroeid van een eerder ambachtelijke activiteit, over een hulpwetenschap van de geneeskunde, tot een volwaardige wetenschappelijke discipline in een geneeskundig kader. Vanuit het veld werd al jaren aangedrongen op de herwaardering van het beroep. Het is de verdienste van de heer Achiel Diegenant dat hij terzake een initiatief heeft genomen. Zijn initiatief heeft een aantal valkuilen vermeden en leidde uiteindelijk tot de totstandkoming van de wet van 6 april 1995. De initiatiefnemer heeft wellicht nooit kunnen vermoeden dat zijn voorstel aanleiding zou geven tot zoveel juridische en fundamenteel-maatschappelijke discussies.

Nadat het Arbitragehof zijn arrest had uitgevaardigd, werd de vierjarige opleiding een feit. Terzelfder tijd werd de knuppel in het hoenderhok van het onderwijs gegooid.

De minister is met een nieuw ontwerp van decreet voor de dag gekomen dat de kool en de geit spaart.

Het kine-onderwijs zal worden verstrekt aan de drie universiteiten die dit voordien deden en aan een beperkt aantal hogescholen. De inruiloperatie waarbij de hogescholen een kine-opleiding kunnen wisselen voor een nieuwe opleiding kan positief worden geëvalueerd omdat de autonomie van de hogescholen wordt gerespecteerd. De VLD-fractie is ook verheugd omdat voorlopig geen rekening wordt gehouden met de numerus fixus. Hetzelfde geldt voor bepaalde maatregelen voor het personeel van de hogescholen die de mogelijkheid krijgen om een hoger diploma te halen.

We zijn ervan overtuigd dat het voor een getormenteerd minister van Onderwijs niet altijd eenvoudig is om alle strekkingen en belangen te verzoenen. Voor het merendeel van de betrokkenen is het voorliggend ontwerp van decreet dan ook een haalbaar en respectabel compromis. Tijdens de hoorzitting van 28 maart 1997 heeft men vastgesteld dat de politieke standpunten over het kine-onderwijs sterk verdeeld waren. Ik heb toen opgemerkt dat de wet-Diegenant ruimte laat voor een kinesitherapie-opleiding, zowel aan de universiteiten als aan de hogescholen. In de geest van de vroeger Belgische en nu Vlaamse traditie, heeft dit voorstel het blijkbaar gehaald.

De licentie kan nu zowel aan de hogeschool als aan de universiteit worden behaald. Aan de universiteit bedraagt de studieduur echter 5 jaar. Dit vijfde jaar is zeker niet onnuttig als men de wetenschappelijke basis niet enkel wil bevestigen maar ook uitbouwen. Er moet ook voldoende ruimte worden geschapen voor de praktijk en voor de bekwaming in deelspecialismen. Er wordt eveneens voorzien in brugprogramma's.

Aangezien ik van nature een optimist ben, wil ik dit voorstel graag een kans geven. Men kan echter niet ontkennen dat de kritiek van sommigen, namelijk dat de voorliggende oplossing niet getuigt van een eenduidig beleid, terecht is. Ik blijf er persoonlijk van overtuigd dat het kine-onderwijs beter alleen aan de universiteiten kan worden gegeven. Dit mag niet worden beschouwd als een gebrek aan appreciatie voor de hogescholen.

Ik verdedig deze optie niet alleen op basis van allerlei wetenschappelijke argumenten die ik vroeger reeds heb vermeld. Het nieuwe statuut dat de kinesitherapeut heeft verworven dankzij de wet-Diegenant, brengt hem in de medische sfeer en geeft hem een veel grotere autonomie bij het bepa-

De Groot

len van de behandeling. Hij is niet alleen de technische uitvoerder van het medisch voorschrift, hij overstijgt het louter paramedische aspect.

Als alleen de drie universiteiten de kine-opleiding zouden onderrichten, dan was ook het probleem van de plethora opgelost en behoorde het gevaar van de numerus fixus definitief tot het verleden. Het is nu anders, het zij zo.

In elk geval heeft de minister zijn huiswerk overgedaan. Het was een deugdelijke poging. Zonder de loftrompetten te willen steken en u een grote onderscheiding toe te kennen, kan men u toch een voldoende geven. Rekening houdend met een aantal resterende bezwaren, zal de VLD-fractie zich onthouden. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de hele discussie over de kine-opleiding heeft een bittere nasmaak.

We werden effectief geconfronteerd met een arrest van het Arbitragehof. Dit arrest bepaalt dat een vierjarige opleiding noodzakelijk is om het beroep van kinesitherapeut te kunnen uitoefenen. Door dat arrest werd de Vlaamse Gemeenschap verplicht in te grijpen. Indien de driejarige opleiding geen toegang meer zou verlenen tot het beroep, verloren de hogeschoolopleidingen immers hun bestaansreden. De discussie over de verschillende bestaande opleidingsvormen die tot eenzelfde beroepsbekwaamheid leiden, zou ook zonder het arrest van het Arbitragehof zijn losgebarsten. Iedereen was het erover eens dat de situatie onhoudbaar was.

Vervolgens kwam de minister met een voorstel naar buiten. Zijn oorspronkelijke voorstel was niet het enige mogelijke, maar het was wel bijzonder logisch. Op basis van de overweging dat hogescholen een beroepsopleiding moeten aanbieden, zou de opleiding zelf aan de hogescholen plaatsvinden, terwijl de universiteiten de academische opbouw zouden krijgen. De beroepsopleiding werd dus gekoppeld aan de mogelijkheid om een academische knowhow op te bouwen om aan wetenschappelijk onderzoek te doen of het vak kinesitherapie te doceren.

Dat voorstel leek ons wel wat. Bovendien bevatte het een zekere logica. Ik beweer wel niet dat degenen die ervoor pleitten de opleiding exclusief aan de universiteiten toe te vertrouwen, helemaal fout zaten. Hun voorstel was ook logisch, weliswaar vanuit een andere invalshoek.

Na het oorspronkelijke voorstel van de minister brak de discussie los. We moeten eerlijk toegeven dat die discussie weinig verheffend was. Na een tijdje ging ze niet meer over het al dan niet akkoord gaan met een bepaalde visie over de organisatie van de kineopleiding, maar wel over het verdedigen van eigen belangen.

Tijdens de hoorzitting met de vertegenwoordigers van de universiteiten en hogescholen was vooral het standpunt van de universiteiten bijzonder ontluisterend, niet zozeer omdat ze hun knowhow en visie verdedigden, maar wel omdat ze de opleiding aan de hogescholen regelrecht aanvielen. Ik overdrijf misschien een beetje, maar er werd beweerd dat hogescholen enkel gestampte boeren afleveren. Dat betekent dat 80 percent van de kinesitherapeuten die momenteel aan de slag zijn, bijzonder slecht gevormd zijn en een gevaar vormen voor de volksgezondheid.

Het voorstel dat nu voorligt, is een overduidelijk compromis. Een compromis hoeft niet altijd oneerbaar te zijn. Soms is een compromis zelfs bijzonder eerbaar. Dit compromis strekt er echter enkel toe de koek en de belangen te verdelen. Het is een bedenkelijk brouwsel van Vlaamse alchemisten die lagere metalen willen omzetten in goud, maar er spiritueel niet in slagen iets lagers in iets hogers om te zetten. Laat staan dat ze dat materieel zouden kunnen.

Het invoeren van de zogenaamde bruggen bewijst dat het hier om een compromis gaat. Men kan de opleiding om het even waar beginnen en om op het even waar beëindigen met dezelfde beroepsbekwaamheid als gevolg. Dit bewijst overduidelijk dat men geen keuzes durfde maken. Het maatschappelijk probleem is dat een universiteitsdiploma hoger gewaardeerd wordt dan dat van een hogeschool.

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer Van Hauthem, ik geef toe dat er geen echte keuzes werden gemaakt. Er bestaan echter ook bruggen in andere studierichtingen, bijvoorbeeld tussen de opleidingen voor industrieel en burgerlijk ingenieur. Op zich is dat dus niets bijzonders.

De heer Joris Van Hauthem : Ik geef toe dat er ook in andere opleidingen bruggen bestaan, maar die leiden toch tot een andersoortige finaliteit, terwijl dit leidt tot dezelfde beroepsbekwaamheid. Precies vanuit het besef dat ze leiden tot diezelfde beroepsfinaliteit beweer ik dat er geen keuze is gemaakt. Het enige wat de minister dan verder heeft gedreven en waarin ik hem enigszins kan volgen is de drang om iets te doen. Indien hij niets deed, moesten de hogescholen hoe dan ook de opleiding opdoeken.

Ook wat dat betreft, heb ik in de commissie een zekere hypocrisie vastgesteld. Toen daar het uiteindelijk compromis vorm kreeg, weliswaar nog niet als ontwerp van decreet, maar toch in teksten en gedachten, verklaarde de heer Sarens blij te zijn dat de universiteiten de opleiding nog steeds mochten garanderen. Volgens hem zou daardoor immers de kwaliteit van de opleiding, en dus de kwaliteit van de verstrekte gezondheidszorg, eveneens worden gegarandeerd. Dat impliceert dus min of meer dat de hogescholen geen kwaliteitsvolle opleiding zouden waarborgen. Die 80 percent gegradueerd kinesitherapeuten kunnen dus blijkbaar niet de kwaliteit garanderen zoals die andere 20 percent dat wel kunnen.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : De heer Sarens bedoelde mijns inziens met zijn opmerking over de universiteiten dat de wetenschappelijke verbreding en uitdieping kon worden voortgezet.

De heer Joris Van Hauthem : Het ging over de kwaliteit van de opleiding. Het feit dat de universiteiten deze opleiding mochten blijven garanderen was voor de heer Sarens een garantie voor de kwaliteit van de opleiding van kinesitherapeuten, tegen de achtergrond van het beroep. Dat impliceert dan toch dat de hogescholen daar niet aan voldeden ?

De heer Freddy Sarens : Dat is de conclusie die u eraan verbindt.

De heer Joris Van Hauthem : U hebt dat natuurlijk niet zo gezegd, maar het lijkt me logisch.

De heer Freddy Sarens : Neen. Dat is uw logica, niet de mijne.

De heer Joris Van Hauthem : In elk geval heeft de lobby van de KULeuven via uw fractie een rol gespeeld. Het enige dat nog overblijft voor de minister is het feit dat de hogescholen deze richting nog daadwerkelijk zullen kunnen programmeren.

Verder vertoont dit ontwerp van decreet een gelijkens met het ontwerp van decreet betreffende het secundair onderwijs, dat we binnenkort eveneens zullen bespreken in de plenaire vergadering. Men begon met een aantal mooie, logische principes, waarmee men het al dan niet eens mocht zijn. Onder druk van het veld moeten de commissie voor Onderwijs en dit parlement echter vrede nemen met wat haalbaar en eventueel mogelijk is, zonder daar nog veel aan te kunnen veranderen.

Het verschil met vroeger is namelijk dat de hogeschoolopleiding vroeger drie jaar bedroeg en de universiteitsopleiding vier jaar. Nu bedragen de opleidingen respectievelijk vier en vijf jaar. Vrij veel is er dus niet veranderd.

Uiteraard konden, in het licht van de inhoud – of beter, het gemis aan visie – van dit decreet, maatregelen inzake de opvang van de sociale gevolgen voor de personeelsleden die aan de hogescholen niet langer kunnen worden ingeschakeld in de opleiding, niet ontbreken. Ik geef toe dat dit geen slechte zaak is voor de betrokkenen en dat het dus een positief onderdeel vormt van dit decreet. Uit dit ontwerp van decreet spreekt echter een gebrek aan visie. Omwille van deze gemiste kans zullen we dit decreet niet goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik wil me aansluiten bij de verslaggever, de heer Matthijs. Die stelde mijns inziens terecht dat er kritische opmerkingen waren uit bepaalde hoeken, en bedenkingen vanwege bepaalde fracties omwille van een zekere tweespalt. De verslaggever heeft dit alles klaar en duidelijk naar voren gebracht.

Samen met veel van mijn collega's heb ook ik nu een gevoel van opluchting. Niemand zal zeggen : 'Eind goed, al goed.' We zijn gewoon blij dat we dit eindelijk achter de rug hebben. De voorgeschiedenis van dit decreet is immers wansmakelijk. Mijnheer de minister, ik zal niet herhalen wat er allemaal in de commissie werd gezegd. Alleen al de tijdsduur voor het bereiken van dit akkoord spreekt boekdelen. De hele procedure heeft bijna twee jaar in beslag genomen. Soms was het een ware processie van Echternach.

Mijnheer de minister, u weet dat de fractieleden van de Volksunie u zeer hoog inschatten. U bent een intellectueel en een visionair. Uit een schitte-

Vandenbroeke

rend opinieartikel in een Vlaamse kwaliteitskrant bleek onlangs nog maar eens dat u een duidelijke visie hebt. Jammer genoeg voelen we bij dit decreet een zeer sterk onbehagen. Hier was immers sprake van je reinste improvisatie.

Mijnheer de minister, we weten dat u hebt geprobeerd uw visie in dit decreet tot uiting te brengen. U bent echter teruggefloten omdat een aantal andere krachten niet met u akkoord gingen. Er is rond dit ontwerp van decreet heel wat gelobbyd. Dit heeft dan natuurlijk weer te maken met het feit dat de huidige meerderheid geen echte meerderheid is.

We hebben dit trouwens ook al bij andere dossiers meegemaakt. Zo was er een bepaald dossier waarover de heer Sleeckx zich in krasse termen uitliet. Hij gebruikte toen termen als 'over mijn lijk'. Bij een ander dossier gebruikte ook de heer Van Rompaey deze woorden. Op zulke momenten ontstaat er uiteraard paniek in de regering. *(Opmerking van minister Luc Van den Bossche)*

Mijnheer de minister, ik vind het zeer bedroevend dat een groot politicus als u zich zomaar laat ringeloren. U hebt zich laten dwingen tot improvisatie. Er is immers actie gevoerd vanuit een ander kabinet. Plots waren een aantal zaken niet langer mogelijk. Collega's, wie is hier eigenlijk minister van Onderwijs ?

Minister Luc Van den Bossche : Het volk !

De heer Chris Vandenbroeke : Moeten we hier rekening houden met een schaduwkabinet ? Mijnheer Bossuyt, u moet het toch wel vreemd vinden als minister Van den Bossche opeens verklaart dat de opleiding kine aan één enkele universiteit, de KUL, wordt toegewezen. Dit had een heel merkwaardige gevolg. Bij de KUL was men niet dom of achterlijk, en wist men wel degelijk dat er in ruil een toegeving moest worden gedaan. Ondanks haar lange traditie was de KUL daartoe bereid. De minister kreeg de KUL dus zelfs zo ver dat ze bereid was het onzeverder te laten vallen omwille van de poen.

Begrijp me niet verkeerd, ikzelf en meerdere leden van mijn fractie zijn gelovig en zelfs praktiserende gelovigen. Mijnheer Bossuyt, het wordt tijd dat u inziet dat de minister zich liet ringeloren door de KUL, dit in weerwil van zijn reputatie. Dit illustreert hoezeer de minister bereid was om te impro-

viseren. Gelukkig kwam er voldoende reactie, zodat er naar alternatieven moest worden gezocht.

De minister wist dat we hem dit voor de voeten zouden werpen. Hij liet door erector Dillemans een diepgaand onderzoek uitvoeren naar de opleidingen aan de universiteit. De erector besloot dat de diverse opleidingen beter op elkaar moesten worden afgestemd en dat de duur van de opleidingen moest worden teruggebracht van vijf op vier jaar. Geheel haaks op deze conclusies, besliste de minister dat deze opleiding moest worden verlengd tot vijf jaar. Tijdens zijn toelichting in de commissie wees hij erop dat dit een uitzondering was.

Dit kan alleen worden begrepen als het resultaat van improvisatie en lobbywerk. De politiek moet het haalbare mogelijk maken. De eerste minister-president van de toenmalige Vlaamse Raad zei : 'Wat we zelf doen, doen we beter.' Hij vond dat politiek niet de kunst is van het mogelijke en het compromis, maar van het hebben van een visie. Mijn fractie is echter van oordeel dat dit zuivere improvisatie is. Het is jammer dat we die improvisatie niet alleen terugvinden in dit luik van het beleid.

De minister is ons te waardevol ; hij heeft een eigen visie, en die gunnen we hem. Gezien de situatie is het van onze kant dan ook een toegeving dat we ons zullen onthouden bij de stemming. *(Applaus bij de VU en het VB)*

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen *(Op de tribune)* : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vandaag zou het sluitstuk moeten vormen van een theaterstuk dat nog maar weinig spektakelwaarde heeft. Morgen is er de epiloog met de stemming. Het resultaat dat vandaag voorligt, en ik ben niet de eerste die dat zegt, verdient geen open doek, zelfs geen beleefd applaus.

Minister Luc Van den Bossche : Als ik u was, zou ik op zijn minst een minuut stilte in acht nemen.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de minister, de weerstand, zowel in het beroepsveld als in het onderwijsveld, is inderdaad verdwenen, niet omwille van het goede resultaat, maar wel omdat men moe gestreden is.

Minister Luc Van den Bossche : Dan zijn ze toch niet fit. Ze moeten dringend naar een kinesist.

De heer Ludo Sannen : Welke ? Eén van vijf of één van vier jaar ?

Minister Luc Van den Bossche : Als het maar een goede knijper is.

De heer Ludo Sannen : Dan was drie jaar misschien voldoende.

In elk geval wil men duidelijkheid. Men wil weten waar men aan toe is. Het decreet waarover we morgen moeten stemmen, gaat trouwens al in op 1 september 1998.

De heer Matthijs heeft in zijn verslaggeving enkele kritische bemerkingen weergegeven, waarvoor ik hem wil feliciteren. Zelf wil ik enkele korte elementen herhalen en enkele andere toevoegen.

Het feit dat dit decreet een gemiste kans is, werd door vorige sprekers al duidelijk gemaakt. Ook wij hebben dit standpunt voortdurend ingenomen. We hebben de minister in het verleden lof toegezwaaid omwille van zijn visie op de missie van de hogescholen en de universiteiten en omwille van de invulling die hij vanuit dit standpunt aan de toekomstige paramedische opleidingen, waaronder kinesitherapie, wilde geven. De uiteindelijke invulling van dit decreet druist hier echter helemaal tegen in.

De Vlhora beschouwde de paramedische opleidingen zoveel mogelijk als beroepsgerichte opleidingen en wilde deze organiseren aan de hogescholen. Hij wilde voorts een tweede en derde cyclus aan de universiteiten organiseren om wetenschappelijke verdieping mogelijk te maken. We hebben deze voorstellen gesteund. Het werk dat men heeft gedaan, is echter niet allemaal vergeefs geweest, want een brede licentie revalidatiewetenschappen zal in de toekomst toch nog moeten worden overwogen.

Ik denk hier aan de andere paramedische beroepen die uitzicht moeten hebben op een wetenschappelijke opleiding op universitair niveau. We hebben nu een onduidelijke regeling getroffen voor kine, die de missie niet respecteert. Ik vrees dat de toekomstige discussie over de andere paramedische beroepen in eenzelfde moeilijke context zal plaatsvinden. De vocational drift van de universiteiten zal immers blijven bestaan en wordt door dit decreet geen halt toegeroepen. Integendeel, de universiteiten krijgen het signaal dat ze ontzettend veel kunnen binnenhalen, als ze maar lang genoeg vechten en voldoende lobbyen.

Mijnheer de minister, voor het blijvende aanbod aan de hogescholen vertrekt u van de zogenaamde autonomie van de hogescholen. Zij kunnen autonoom beslissen of ze in de toekomst nog een opleiding kine willen blijven aanbieden of niet. U weet zelf dat dit een manier is om de eigen onmacht te camoufleren. Dit getuigt niet van een eerlijke benadering van het dossier. Dergelijke zaken kan men niet louter aan de vrijheid van de onderwijsmarkt overlaten. Binnen het universitair onderwijs doet u dat ook niet. U hebt erector Dillemans op pad gestuurd om meer ratio en meer onderlinge afstemming in het onderwijsaanbod te krijgen. Ook daar blijkt een katalysator nodig om dit te realiseren.

Een tweede kritische bemerking gaat over de twee soorten opleidingen die blijven bestaan maar wel aanleiding geven tot eenzelfde beroepsuitoefening. Uit de verslagen blijkt dat werkelijk niemand vragende partij is. Iedereen was in eerste instantie voor een eenduidige opleiding die ook naar een eenduidige beroepsuitoefening zou leiden. Het decreet, in zijn huidige vorm, gaat uit van een vierjarige opleiding aan de hogescholen en een vijfjarige opleiding aan de universiteiten. Het antwoordt dus zeker niet aan de bekommernissen die tijdens de hoorzittingen werden geformuleerd en evenmin aan de vraag vanuit het beroepenveld.

Een derde kritische bemerking betreft het feit dat u nog steeds zeven opleidingen overhoudt. We moeten rekening houden met de toekomstige beperking van de instap in het beroep. Hierbij werd voor Vlaanderen het getal van 270 naar voren geschoven, dat mogelijk nog kan oplopen. Uit een eigen berekening blijkt dat we in de toekomst – in het beste geval – permanent ongeveer 1.400 studenten zullen hebben in de kine-opleidingen. Wanneer we dit mooi spreiden over de zeven opleidingsplaatsen, geeft dit een gemiddelde van ongeveer 40 à 50 studenten per studiejaar. Ik vind dit kwaliteitsbedreigend. Wanneer er geen evenredige verdeling van de studenten in het onderwijsveld ontstaat, is het in bepaalde hogescholen en universiteiten zelfs kwaliteitsondermijnend.

Mijnheer de minister, een te kleine kritische massa kan een bedreiging vormen voor de kwaliteit van de kine-opleidingen die zullen worden georganiseerd. Kunnen de hogescholen die nu kine aanbieden in het licht van de evaluatie van die hogescholen, gepland voor het jaar 2002, de mogelijkheid krijgen om op een verantwoorde, goed omkaderde wijze hun kine-afdeling en -opleiding uiteindelijk toch nog af te stoten ? Op dat ogenblik zullen ze ervaring hebben met het effect van dit decreet en

Sannen

met het effect van de mogelijk beperkte instroming die op termijn zal worden georganiseerd, zeker wanneer de instap in het beroepenveld zal worden beperkt. Ik denk dat het van bijzonder groot belang is om ook dit element in overweging te nemen. Zo kunnen de hogescholen immers de beslissing die ze nu nemen op dat ogenblik corrigeren met behulp van de nodige faciliteiten die dien-aangaande moeten worden gecreëerd.

In dit verband heb ik nog een klein vraagje. Naar aanleiding van het toelatingsexamen dat werd georganiseerd voor de artsen, hebt u de universiteiten gesust met de bemerking dat de huidige financiering voor de artsenopleiding, ongeacht de afname van het aantal studenten, gegarandeerd zou blijven. Als u in de toekomst toelatingsexamens voor kine zou organiseren, bent u dan bereid om dezelfde financieringssoepelheid aan de dag te leggen voor de bestaande kine-opleidingen aan hogescholen en universiteiten ?

Minister Luc Van den Bossche : Deze vraag is nu niet aan de orde.

De heer Ludo Sannen : Ze is op dit ogenblik nog niet aan de orde, maar dit zal niet lang meer duren. Daarom wil ik ze reeds ter sprake brengen.

Minister Luc Van den Bossche : Dat is dan uw voorspelling.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de minister, ik kan me voorstellen dat u daar vandaag geen antwoord op geeft.

Minister Luc Van den Bossche : Dat ik geen antwoord wil geven, zou juister geformuleerd zijn.

De heer Ludo Sannen : Dat zou ik in uw plaats ook niet doen.

Minister Luc Van den Bossche : Dan begrijpen we elkaar heel goed.

De heer Ludo Sannen : Toch wil ik dit hier ter overweging voorleggen. U hebt zo de universiteiten over de drempel gehaald wat het toelatingsexamen en de beperking van het aantal studenten betreft. Rekening houdend met de organisatie van zeven opleidingen voor kine kan dit hier relevant zijn. Ook mijn voorstel in verband met de evaluatie in 2002 kan daar een onderdeel van zijn, om zo het één en ander te verzachten.

Een vierde punt betreft de vijfjarige opleiding aan de universiteit. Dit druist werkelijk in tegen de nieuwe visie die in het kader van universitaire opleidingen ontstaat. Dit zijn niet alleen mijn woorden, maar ook die van erector Dillemans en van minister Ritzen in Nederland die duidelijk stelt dat de initiële universitaire opleidingen zeker niet mogen worden verlengd. Integendeel, vier jaar zou moeten volstaan om een initiële universitaire opleiding te geven. Een vijfde jaar kan dan leiden tot verdere specialisatie en verbreding. Dit uitgangspunt kadert in een visie op permanente vorming en levenslang leren waarbij men ervan uitgaat dat men niet meer in staat is eenmalig, bij het begin van een loopbaan, alle kennis te verwerven die men nodig heeft voor de rest van zijn beroepsuitoefening.

Bij het levenslang leren gaan we er juist vanuit dat iedereen zich in de loop van zijn leven permanent bijkomend moet specialiseren en verdiepen, en soms heroriënteren. Een toekomstgerichte visie vertrekt van een zo kort mogelijke initiële universitaire opleiding, gekoppeld aan de mogelijkheid om, bij wijze van spreken, met een rugzakje vol permanente vorming door het leven te gaan. De vijfjarige opleiding aan de universiteiten druist in tegen deze visie.

De maatregelen voor het personeel lopen wel vooruit en passen in de overtuiging dat mensen gedurende hun loopbaan kansen moeten krijgen om zich te heroriënteren, bij te scholen of om nieuwe uitdagingen aan te gaan. Ik vind de maatregelen zeer positief omdat bijscholing en heroriëntering een element van het personeelsbeleid worden.

In het decreet komen dus twee tegenstrijdigheden voor. Aan de ene kant is er de vijfjarige opleiding, aan de andere kant het vernieuwende personeelsbeleid. Het laatste is visionair, het eerste maakt deel uit van een oude benadering van het onderwijs, waarbij men ervan uitgaat dat de initiële opleiding moet worden verzaaid om een hoge kwaliteit te kunnen garanderen.

Mijnheer de minister, de inruiloperatie gaat inderdaad niet meer zo ver als oorspronkelijk werd aangekondigd. Eerst was er sprake van een hele reeks nieuwe opleidingen aan de hogescholen. Ik had een aantal kritische opmerkingen geformuleerd over de wetenschappelijke voorbereiding en de wenselijkheid ervan. Ik stelde me ook vragen omdat het standpunt van de wensen uit het maatschappelijk economisch en cultureel veld te weinig werd onderzocht. Het invoeren van nieuwe oplei-

Sannen

dingen moest ook veel te snel gebeuren, en er werden nog geen duidelijke curricula uitgetekend.

De opleidingen die nu zullen worden aangeboden door hogescholen in het kader van een inruiloperatie, zijn minder experimenteel dan oorspronkelijk aangekondigd. Om de hogescholen te versterken en de kwaliteit van hun aanbod te garanderen, is het nodig om, rekening houdend met de evaluatie in 2002, met een gelijkaardige operatie te starten als in het universitair onderwijs.

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer Sannen, uw wensen werden verhoord.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis : Op voorhand ?

Minister Luc Van den Bossche : Niet op voorhand, mevrouw Verwimp. Twee maanden geleden ging ik op zoek naar de meest geschikte persoon voor deze opdracht. Ik zal het akkoord over tien dagen bekendmaken.

De heer Ludo Sannen : Dank u, mijnheer de minister. Ik vind het ontzettend belangrijk dat degelijk voorbereidend werk wordt gedaan voor men overgaat tot de hertekening van het onderwijsaanbod in het hoger onderwijs. Dit werk is niet alleen nodig om het aanbod op elkaar af te stemmen, of om onnodige concurrentie te vermijden, maar ook om een overaanbod en kwaliteitsvermindering te voorkomen en om samenwerkingsverbanden tussen hogescholen tot stand te brengen. Mijnheer de minister, ik ben blij dat u dit overweegt. Ik kijk alvast uit naar de resultaten. Dit zal ongetwijfeld tot een boeiende, maar moeilijke discussie leiden. Het gesprek in de VLIR is moeilijk, maar dat in de Vlhora zal nog veel moeilijker zijn, want er zijn meer partners.

Tot besluit : dit ontwerp van decreet laat te veel kine-opleidingen bestaan, geeft niet eenduidig aan waar paramedische opleidingen in de toekomst thuishoren en creëert een vijfjarige opleiding aan de universiteit, die niet kadert in een nieuw universitair onderwijsbeleid. Om deze redenen zullen we dit ontwerp van decreet niet goedkeuren. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : De heer Swinnen heeft het woord.

De heer René Swinnen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil eerst en vooral de verslaggever feliciteren met zijn

objectief en volledig verslag. Al talloze jaren staat de kine-problematiek in de actualiteit.

Bij aanvang van dit dossier had de minister een duidelijke langetermijnvisie. Die is veranderd als gevolg van de weerstand vanuit het veld. Die weerstand kunnen we corporatistisch noemen : elke belangengroep bleef hardnekkig bij zijn standpunt.

De heer Joris Van Hautem : Als iedereen op het terrein bij zijn standpunt blijft, gebeurt er niets.

De heer René Swinnen : U weet dat dit niet het geval is. Er werden heel wat gesprekken gevoerd.

De heer Joris Van Hautem : Waar is het klimaat van de politiek gebleven ?

De heer René Swinnen : Ik wil antwoorden met een andere vraag. Kunt u een voorstel goedkeuren dat niet door het onderwijsveld wordt gedragen ?

De heer Joris Van Hautem : Wat voor zin heeft het dan om decreten goed te keuren ?

De heer René Swinnen : Men kiest voor een compromis dat gesteund wordt vanuit het veld.

De heer Joris Van Hautem : Dat zal wel. Alles blijft bij het oude.

De heer René Swinnen : Het aantal kine-opleidingen in de hogescholen is duidelijk verminderd. Onze fractie had van het hoger onderwijs wel een bredere visie verwacht.

Het voorliggende voorstel brengt een zekere rust. We zijn er ons van bewust dat die rust zal verdwijnen zodra de wet van de getallen zal spelen. U weet wat ik daarmee bedoel.

Er zijn heel wat voor- en tegenstanders van dit decreet. Dat kwam in de commissie ook al tot uiting. Dat is niet veranderd, omdat het probleem hetzelfde blijft. Het ontwerp van decreet wil de toegang tot het beroep regelen en tegelijkertijd de plethora indijken.

We hebben in de commissie voor Onderwijs een aantal bedenkingen geuit in verband met de toegang tot het beroep. We vrezen – door de twee verschillende opleidingen – dat men zal trachten tot een verschillende toegang tot het beroep te komen om daarna, vanuit diezelfde corporatistische neiging, twee soorten kinesisten te maken. We moeten het niet onder stoelen of banken steken : we moeten ons hoeden voor deze realiteit.

Swinnen

Het aantal hogescholen dat een opleiding kinesitherapie aanbiedt, is gehalveerd. Dat is een stap in de goede richting. Het ontwerp van decreet omvat nog veel vernieuwende elementen, onder meer voor het personeel. De sociale begeleidingsmaatregelen zijn positief en zelfs creatief. Ze bieden de mogelijkheid tot navorming en hertewerkstelling. Dat systeem is flexibel en biedt een concrete oplossing. Het kan bij andere gelegenheden wellicht een voorbeeld vormen.

De situatie zou kunnen ontaarden, maar we rekenen op de minister om dat te voorkomen. We keuren dit decreet goed, maar we zullen waakzaam toekijken. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, een van de sprekers merkte terecht op dat ik in mijn verslag de negatieve en positieve punten op een rijtje heb gezet. Ik heb dit verslag zorgvuldig gemaakt en grondig nagelezen. Zowel de positieve als de negatieve punten werden geuit door de verschillende fracties.

De CVP zal het voorliggend ontwerp van decreet betreffende de hervorming van het hoger onderwijs in de kinesitherapie en de revalidatiewetenschappen in de Vlaamse Gemeenschap goedkeuren. Sommige sprekers, onder meer de heer Vandebroek, noemden dit ontwerp een eerbaar compromis – en ik vind dat een eerbare term – dat door de onderwijswereld wordt gedragen. Perfectie is niet van deze wereld.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Matthijs, ik heb gezegd dat een compromis eerbaar kan zijn, maar dat dit geen eerbaar compromis is.

De heer Erik Matthijs : Ik had het over de heer Vandebroek.

De beide kine-opleidingen krijgen de mogelijkheid hun ware missie te vervullen. Het gaat hier enkel en alleen over de opleiding kinesitherapie. De andere paramedische beroepen zoals audiologie en logopedie, die in het eerste ontwerp van decreet wel ter sprake kwamen, blijven nu buiten beschouwing. Gesprekken hierover tussen de hogescholen en de universiteiten blijven in de toekomst dus mogelijk, en in het zogenaamde plan-Dillemans kan hiermee rekening worden gehouden.

Onze fractie is van oordeel dat het ontwerp positief is voor de hogescholen. Er werd in een degelijke uitstapregeling voorzien. (*Opmerking van de heer Joris Van Hauthem*) Mijnheer Van Hauthem, iedere hogeschool heeft autonoom een keuze kunnen maken. Wanneer de hogescholen het curriculum goed invullen, zal dit tot resultaten leiden.

De voorzitter : De heer Swinnen heeft het woord.

De heer René Swinnen : Het is toch merkwaardig. Wanneer de regering of het parlement bepaalde zaken opleggen, zegt men dat ze te centralistisch of zelfs dictatoriaal zijn ingesteld. Zonder me uit te spreken over het voorliggende voorstel, stel ik vast dat het door het hele veld wordt gedragen. Zelfs dan levert men kritiek op de minister omdat hij het voorstel aanvaardt. Wat wil men uiteindelijk ?

Een onderwijsmaatregel is voor 80 à 90 percent personeelsgebonden. Hoe kan men zo een maatregel realiseren zonder dat ze wordt gedragen door de betrokkenen ?

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Daarop had ik geen kritiek. De minister had een bepaalde visie over deze aangelegenheid. Voor één keer waren we het met hem eens. Het is misschien niet de enige juiste visie, maar men kon ze tenminste beoordelen.

Dit ontwerp van decreet vertoont een gebrek aan visie omdat, zoals de heer Matthijs zelf zegt, het terrein niet beweegt. Ik kan begrijpen dat het moeilijk is om het terrein in beweging te krijgen. Als we er echter steeds van uitgaan dat er reactie moet komen om iets te realiseren, dan kunnen we hier nog jaren zitten. Het parlement zal dan de registrar worden van wat het terrein wil. Dat is niet zijn rol.

Minister Luc Van den Bossche : Net zoals sommige parlamentsleden voel ik me ongelukkig. Er zijn immers geen betogingen geweest.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer Van Hauthem, De universiteiten en de hogescholen hebben ernstig nagedacht of ze de vierjarige cyclus voor kinesitherapie wel zouden blijven inrichten. Er werd ook rekening gehouden met het personeel. Iedereen in de commissie heeft beklemtoond dat de degelijke uitstapregeling waarin de minister heeft voorzien voor het tijdelijk en vast personeel, zeer

Matthijs

goed werd onthaald. Daarnaast is het ook belangrijk dat de inruiloperatie toekomstmogelijkheden biedt aan de hogescholen. De hogescholen die niet meer bij machte waren om het kineonderricht aan te bieden, hebben andere perspectieven en kunnen zich op andere gebieden specialiseren. Dat verdient toch ook aandacht.

Het nieuwe artikel 14 beantwoordt eveneens aan de vraag van de hogescholen en het bedrijfsleven om de bestaande leemte aan afgestudeerde informatici op de arbeidsmarkt op te vullen. Dit decreet wordt zowel door de hogescholen als door de universiteiten positief onthaald. Dit is van groot belang omdat er nu opnieuw wordt gesleuteld aan het HOBU-decreet van 1994, dat een ernstige herstructurering van de sector inhield en reeds zware inspanningen van de hogescholen had gevraagd.

Het ontwerp van decreet biedt een aanvaardbare oplossing voor de opleiding kinesitherapie en revalidatiewetenschappen. De verdienste van de wet-Diegenant van 6 april 1995 was namelijk dat ze kinesitherapie heeft erkend als een autonome medische sector, die het paramedische domein overstijgt. Daarom onderkennen we het belang van een verdere wetenschappelijke uitdieping, die wordt geconcretiseerd aan de universiteit en meer bepaald in het vijfde jaar. We verlenen daar dan ook onze steun aan.

De opleiding voor kinesitherapie moest dan wel op vier jaar worden gebracht. Daardoor kan de kinesitherapeut in de toekomst autonoom bepaalde prestaties leveren, wat momenteel onmogelijk is. Tot nu toe heeft de kinesist immers een voorschrift van een arts nodig.

De heer Joris Van Hauthem : Dat zal wel.

De heer Erik Matthijs : Lees het verslag van de besprekingen over de wet-Diegenant. Toen werd een autonomie op het vlak van behandeling en diagnosevorming beloofd. Ik discussieer daar nu niet over, want dat is niet het onderwerp van deze bespreking.

De heer Joris Van Hauthem : Ik geloof er niets van.

De heer Erik Matthijs : Ik heb hier toch artsen horen spreken. De heer De Groot is arts, en hij heeft altijd gepleit voor een opleiding aan de universiteit.

De heer Joris Van Hauthem : De Grondwet staat vol beloftes. De wet zal dit regelen, en de wet zal dat regelen. Dat gaat zo al 130 jaar.

De heer Erik Matthijs : Het is een meerwaarde dat de kinesitherapie is uitgegroeid tot een autonome discipline met een eigen werkdomein.

Dit ontwerp van decreet zal ertoe leiden dat de kwaliteit van de zorgverlening wordt verbeterd, en dat de twee opleidingsvormen een grotere garantie zullen bieden voor kwaliteit. Alhoewel de continuering nog niet door de federale overheid werd vastgelegd, zal dit decreet de mogelijkheid bieden voor rationalisering in de sector. De toekomst zal uitwijzen in welke richting het aantal studenten kinesitherapie evolueert. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : Ik heb niet de behoefte hierover het woord te voeren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de hervorming van het hoger onderwijs in de kinesitherapie en de revalidatiewetenschappen in de Vlaamse Gemeenschap.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° De optie kinesitherapie : de optie kinesitherapie van de basisopleiding fysische behandelingen van één cyclus ;
- 2° De opleiding kinesitherapie : de opleiding kinesitherapie van twee cycli.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Wijzigingen aan het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 3

Aan artikel 11, § 1, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt een 8° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"8° gezondheidszorg, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat worden verleend."

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Aan artikel 16 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. In afwijking van de §§ 2 en 3 kan de Vlaamse regering vóór het academiejaar 1998-1999, aan de hogescholen toestaan hun onderwijsbevoegdheid voor de optie kinesitherapie te ruilen voor een basisopleiding onder volgende voorwaarden :

- 1° de vestiging waar de nieuwe opleiding wordt georganiseerd telt ten minste 600 financierbare studenten ;
- 2° de basisopleiding moet voorkomen in bijlage I van dit decreet ;

3° de hogeschool organiseert niet de opleiding kinesitherapie ;

4° de nieuwe opleiding wordt georganiseerd uiterlijk met ingang van het academiejaar 1999-2000."

– *Aangenomen.*

Artikel 5

Aan artikel 40 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. In afwijking van § 1 van dit artikel en artikel 22 kunnen studenten die beschikken over het diploma van de optie kinesitherapie of over het kandidaatsdiploma van de academische opleiding revalidatiewetenschappen en kinesitherapie, het diploma van licentiaat in de kinesitherapie behalen, indien zij aan hun studie minstens twee academiejaren besteden."

– *Aangenomen.*

Artikel 6

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 195ter toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 195ter

§ 1. Vanaf 1 september 1998 worden de personeelsleden bedoeld in artikel 318, voor het volume van de opdracht waarvoor zij op 1 januari 1998 verbonden waren aan de optie kinesitherapie, opgenomen in een apart personeelsbestand. Zij behouden hun statutaire toestand en blijven de salarisschaal genieten die hun op 1 januari 1998 was toegekend. Zij behouden hun statuut van personeelslid van de hogeschool waarvan zij personeelslid waren op 1 januari 1998.

§ 2. De in § 1 bedoelde personeelsleden blijven gedurende de academiejaren 1998-1999 tot en met 2001-2002 betaald op de werkingsuitkering van de betrokken hogescholen.

§ 3. Elke hogeschool die tijdens het academiejaar 1997-1998 de optie kinesitherapie organiseerde, ontvangt gedurende de in § 2 bedoelde periode een

Voorzitter

bijkomende toelage die gelijk is aan LK-LO, waarbij :

LK gelijk is aan de brutoloonkost van alle in § 1 bedoelde personeelsleden van de hogeschool ;

LO gelijk is aan de brutoloonkost van alle in § 1 bedoelde personeelsleden die de hogeschool tewerkstelt in de optie kinesitherapie in afbouw of in de opleiding kinesitherapie.

De hogeschool ontvangt een voorschot gelijk aan 50 % van het geraamde bedrag in het begin van het begrotingsjaar. Het saldo wordt uitbetaald na de betaling van het laatste maandsalaris van het betrokken begrotingsjaar.

§ 4. Vanaf het academiejaar 2002-2003 worden de in § 1 bedoelde personeelsleden die geen tewerkstelling hebben in de opleiding kinesitherapie, niet meer betaald ten laste van de werkingsuitkeringen van de hogeschool. De Vlaamse Gemeenschap betaalt deze personeelsleden centraal. Zij neemt hiervoor een bedrag op in de begroting, gelijk aan de brutoloonkost van deze personeelsleden verminderd met het geraamde bedrag bepaald in § 5.

§ 5. Vanaf 1 september 1998 wordt er een recuperatiefonds opgericht. Het recuperatiefonds is een begrotingsfonds, zoals bedoeld in artikel 45 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit. Het wordt gespijsd uit alle ontvangsten die voortvloeien uit het terugstorten van de 70 % van het bruto aanvangssalaris bedoeld in artikel 339quater en artikel 339quinquies. Het is gemachtigd het salaris van deze personeelsleden te financieren. Op het fonds wordt rechtstreeks beschikt door de rekenplichtige die de ontvangsten heeft gedaan."

– *Aangenomen.*

Artikel 7

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 314quater toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 314quater

Vanaf het academiejaar 1998-1999 wordt de optie kinesitherapie afgebouwd. De studenten die op 1

november 1997 ingeschreven waren in de optie kinesitherapie hebben het recht om deze opleiding te voltooien, met dien verstande dat de hogescholen tot uiterlijk het academiejaar 2001-2002 het diploma van gegradueerde in de kinesitherapie mogen uitreiken."

– *Aangenomen.*

Artikel 8

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 314quinquies toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 314quinquies

Vanaf het academiejaar 1998-1999 wordt de basisopleiding kinesitherapie van twee cycli geleidelijk studiejaar per studiejaar opgebouwd."

– *Aangenomen.*

Artikel 9

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 314sexies toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 314sexies

§ 1. De basisopleiding 2C elektriciteit wordt met ingang van het academiejaar 1998-1999 omgevormd in de basisopleiding krijgen de onderwijsbevoegdheid voor de basisopleiding elektronica.

§ 2. De basisopleiding 2C elektromechanica wordt met ingang van academiejaar 1998-1999 ingedeeld in 3 opties.

Alle hogescholen die tijdens het academiejaar 1997-1998 de optie elektriciteit van de basisopleiding 2C elektriciteit of de basisopleiding 2C elektromechanica inrichtten, krijgen met ingang van het academiejaar 1998-1999 de onderwijsbevoegdheid voor de basisopleiding 2C elektromechanica.

§ 3. De studenten die tijdens het academiejaar 1997-1998 geslaagd waren voor minstens één studiejaar van de opleidingen die overeenkomstig §§ 1 en 2 worden omgevormd, hebben het recht hun opleiding te voltooien onder de voorwaarden vermeld in artikel 314, 1° en 2°."

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 10

Aan artikel 320 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. Vanaf het academiejaar 2002-2003 kan de hogeschool die krachtens artikel 339quater, § 3, benoemde personeelsleden tewerkstelt, deze personeelsleden als benoemd personeelslid overnemen in het ambt waarvoor zij benoemd zijn of in een ambt waarvoor zij over de vereiste bekwaamheidsbewijzen beschikken.

Vanaf het academiejaar 2002-2003 kan de hogeschool die krachtens artikel 339quater, § 3, personeelsleden tewerkstelt die genieten van de bepalingen van artikel 318, 2°, deze personeelsleden overnemen met het genot van de bepalingen van artikel 318, 2°, in het ambt dat zij bekleedden in de hogeschool van herkomst of in een ambt waarvoor zij over de vereiste bekwaamheidsbewijzen beschikken.

Een overname zoals bedoeld in de eerste twee leden van deze paragraaf wordt niet beschouwd als een nieuwe aanstelling of benoeming."

– *Aangenomen.*

Artikel 11

In hetzelfde decreet wordt een artikel 339ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 339ter

§ 1. De hogescholen die de opleiding kinesithérapie aanbieden, bepalen welke van hun eigen personeelsleden zoals bedoeld in artikel 195ter, § 1, een tewerkstelling krijgen in de opleiding kinesithérapie en leggen hiervoor de criteria vast na onderhandelingen in het hogeschoolonderhandelingscomité.

In toepassing van het eerste lid kan maximum 25 procent van de begrote bezetting van de opleiding kinesithérapie, uitgedrukt in voltijdse eenheden, ingenomen worden door personeelsleden die

beschikken over het diploma van gegradueerde in de kinesithérapie. Deze personeelsleden worden belast met taken van praktijkgericht onderwijs.

§ 2. De hogescholen bepalen welke van hun eigen personeelsleden zoals bedoeld in artikel 195ter, § 1, een tewerkstelling krijgen in de optie kinesithérapie in afbouw en leggen hiervoor de criteria vast na onderhandelingen in het hogeschoolonderhandelingscomité.

§ 3. De personeelsleden bedoeld in § 1, die bij het begin van het academiejaar 1997-1998 fungeerden in het ambt van praktijklector, behouden, in afwijking van artikel 101, dit ambt op persoonlijke titel.

§ 4. De personeelsleden bedoeld in § 1, die bij het begin van het academiejaar 1997-1998 fungeerden in het ambt van lector en beschikken over het diploma van gegradueerde, behouden, in afwijking van artikel 101, dit ambt op persoonlijke titel.

§ 5. De personeelsleden bedoeld in § 1, die bij het begin van het academiejaar 1997-1998 fungeerden in het ambt van lector en beschikken over het vereiste bekwaamheidsbewijs, worden assistent. Deze personeelsleden komen niet in aanmerking bij de berekening van de percentages bedoeld in artikel 122."

– *Aangenomen.*

Artikel 12

In hetzelfde decreet wordt een artikel 339quater ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 339quater

§ 1. De personeelsleden bedoeld in artikel 195ter, § 1, vallen niet onder de toepassing van artikel 326. Voor de personeelsleden die worden tewerkgesteld krachtens artikel 339ter of die overgenomen worden krachtens artikel 320, § 4, is artikel 326 wel van toepassing voor het volume van de opdracht waarvoor zij respectievelijk worden tewerkgesteld of overgenomen.

§ 2. Na het verstrijken van de maand waarin een personeelslid bedoeld in artikel 195ter, § 1, de leeftijd van zestig jaar heeft bereikt en dertig dienstjaren telt die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen, stopt voor dit perso-

Voorzitter

neelslid de financiering overeenkomstig artikel 195ter, §§ 3 en 4.

§ 3. De in § 1 bedoelde personeelsleden kunnen worden tewerkgesteld hetzij in de eigen hogeschool, hetzij in een hogeschool naar keuze. De hogeschool die deze personeelsleden tewerkstelt, dient 70 procent van het bruto aanvangssalaris van de salarisschaal van het personeelslid terug te betalen aan de Vlaamse Gemeenschap.

Onverminderd artikel 195ter, § 1, worden deze personeelsleden geacht aangesteld te zijn in de hogeschool waar zij worden tewerkgesteld. Dit lid is niet meer van toepassing zodra de hogeschool gebruik maakt van artikel 320, § 4.

§ 4. De in § 1 bedoelde personeelsleden kunnen op hun verzoek ook een tewerkstelling verkrijgen buiten het hogescholenonderwijs. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden en de modaliteiten. Een instelling die deze personeelsleden tewerkstelt, dient 70 procent van het bruto aanvangssalaris van de salarisschaal van het personeelslid terug te betalen aan de Vlaamse Gemeenschap.

§ 5. Een periode van studie aan het hoger onderwijs wordt ook beschouwd als een tewerkstelling in de zin van dit artikel op voorwaarde dat het personeelslid regelmatig ingeschreven is in een hogeschool of universiteit in de Vlaamse Gemeenschap. Een academiejaar waarin het personeelslid niet slaagt, wordt voor de toepassing van artikel 339quater, § 3, niet beschouwd als een periode van tewerkstelling.

Deze paragraaf is slechts van toepassing voor studies die leiden tot het behalen van één bijkomend diploma.

§ 6. De personeelsleden tewerkgesteld krachtens dit artikel worden geacht zich in de administratieve stand dienstactiviteit te bevinden."

– *Aangenomen.*

Artikel 13

In hetzelfde decreet wordt een artikel 339quinquies ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 339quinquies

§ 1. De Vlaamse regering zal aan de personeelsleden bedoeld in artikel 195ter, § 1, die geen tewerkstelling hebben krachtens artikel 339ter of artikel 339quater, een tewerkstelling voorstellen. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten waaronder dit gebeurt. Tijdens de periode van deze tewerkstelling bevindt het personeelslid zich in de stand dienstactiviteit.

§ 2. Het salaris van de personeelsleden bedoeld in § 1, die geen tewerkstelling bekomen die minstens 50 procent bedraagt van de opdracht waarvoor zij vallen onder de toepassing van artikel 195ter, § 1, wordt afgebouwd overeenkomstig het volgende schema :

- gedurende de eerste twee jaren ontvangen zij het salaris waarop zij recht hadden op de laatste dag van hun tewerkstelling in de optie kinesitherapie of de opleiding kinesitherapie of conform artikel 339quater ;
- vanaf het derde jaar wordt dit salaris elk jaar met 20 procent verminderd.

Het salaris van deze personeelsleden mag nooit minder bedragen dan zoveel maal 1/30 van het salaris als het personeelslid dienstjaren telt, met een maximum van 30/30.

§ 3. De personeelsleden bedoeld in § 1, die op 1 januari 1998 een andere bezoldigde activiteit uitoefenden met toestemming van de hogeschool, mogen deze activiteit blijven uitoefenen voor hetzelfde volume als op 1 januari 1998.

Alle personeelsleden melden jaarlijks de aard, de duur en het brutobelastbaar inkomen van hun bezoldigde activiteiten aan een commissie die speciaal met dit doel wordt opgericht. Indien de bezoldigde activiteit waarvan sprake in de eerste alinea wijzigt, kan deze commissie, volgens de regels bepaald door de Vlaamse regering, de uitbetaling van de personeelsleden geheel of gedeeltelijk schorsen.

De Vlaamse regering bepaalt de samenstelling en de werking van deze commissie."

– *Aangenomen.*

Artikel 14

In bijlage I van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht :

Voorzitter

1° In punt "2. STUDIEGEBIED GEZONDHEIDSZORG" worden de woorden :

"basisopleidingen van één cyclus :

- fysische behandelingen :
  - ergotherapie, waarvoor de graad van gegradueerde in ergotherapie wordt verleend ;
  - kinesitherapie, waarvoor de graad van gegradueerde in kinesitherapie wordt verleend ;
  - orthopedie, waarvoor de graad van gegradueerde in orthopedie wordt verleend ;
  - podologie, waarvoor de graad van gegradueerde in podologie wordt verleend."

vervangen door de woorden :

"basisopleidingen van één cyclus :

- ergotherapie, waarvoor de graad van gegradueerde in ergotherapie wordt verleend ;
- orthopedie, waarvoor de graad van gegradueerde in orthopedie wordt verleend ;
- podologie, waarvoor de graad van gegradueerde in podologie wordt verleend ;
- medische beeldvorming, waarvoor de graad van gegradueerde in de medische beeldvorming wordt verleend."

2° aan punt "2. STUDIEGEBIED GEZONDHEIDSZORG" worden de volgende bepalingen toegevoegd :

"basisopleidingen van twee cycli :

- 1C + 2C kinesitherapie, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat in de kinesitherapie worden verleend ;
- 1C + 2C arbeidsorganisatie en gezondheid, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat in de arbeidsorganisatie en gezondheid worden verleend."

3° aan punt "3. STUDIEGEBIED HANDELSWETENSCHAPPEN EN BEDRIJFSKUNDE basisopleidingen van één cyclus" wordt een

gedachtestreepje toegevoegd, dat luidt als volgt :

"– informatiemanagement en support, waarvoor de graad van gegradueerde in informatiemanagement en support wordt verleend."

4° punt "4. STUDIEGEBIED INDUSTRIELE WETENSCHAPPEN EN TECHNOLOGIE" wordt gewijzigd als volgt :

1° onder "basisopleidingen van één cyclus" wordt een gedachtestreepje toegevoegd, dat luidt als volgt :

"– multimedia en communicatietechnologie, waarvoor de graad van gegradueerde in multimedia en communicatietechnologie wordt verleend. Deze basisopleiding kan slechts blijven bestaan zolang zij als afzonderlijke basisopleiding gehandhaafd blijft" ;

2° onder "basisopleidingen van twee cycli" worden het vierde en vijfde gedachtestreepje vervangen door het volgende :

"– 2C Elektronica, waarvoor de graad van industrieel ingenieur in elektronica wordt verleend :

- ontwerptechnieken
- informatie- en communicatietechnieken
- 2C Elektronica, waarvoor de graad van industrieel ingenieur in elektromechanica wordt verleend :

– Elektromechanica

– Elektrotechniek

– Automatisering" ;

3° onder "basisopleidingen van twee cycli" wordt een gedachtestreepje toegevoegd, dat luidt als volgt :

"– 2C informatica, waarvoor de graad van industrieel ingenieur in informatica wordt verleend."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

HOOFDSTUK III

Wijzigingen aan het decreet van 12 juni 1991
betreffende de universiteiten in de Vlaamse
Gemeenschap

Artikel 15

In artikel 14, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, worden tussen de woorden "licentiaat in de psychologische en pedagogische wetenschappen" en "handelsingenieur" de woorden "licentiaat in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 16

Artikel 19, eerste lid, 11°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"11° Lichamelijke opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat kunnen worden verleend ;".

– *Aangenomen.*

Artikel 17

Artikel 23, 11°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"11° Lichamelijke opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat kunnen worden verleend ;".

– *Aangenomen.*

Artikel 18

Artikel 27, 10°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"10° Lichamelijke opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie, waarvoor de gra-

den van kandidaat en licentiaat kunnen worden verleend ;".

– *Aangenomen.*

Artikel 19

Artikel 28, 10°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"10° Lichamelijke opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie, waarvoor de graden van kandidaat en licentiaat kunnen worden verleend ;".

– *Aangenomen.*

Artikel 20

In artikel 49, eerste lid, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 27 januari 1993, worden tussen de woorden "licentiaat in de pedagogische wetenschappen" en "bio-ingenieur" de woorden "licentiaat in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 21

Aan artikel 51 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 27 januari 1993, wordt een derde lid toegevoegd, luidend als volgt :

"De studenten die met succes het eerste jaar van de tweede cyclus van de hogeschoolopleiding kinesitherapie hebben gevolgd, hebben toegang tot de tweede cyclus van de academische opleiding van licentiaat in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie, indien ze met goed gevolg een door de universiteit georganiseerd toegangsexamen hebben afgelegd. De studenten die in het bezit zijn van een hogeschooldiploma van licentiaat in de kinesitherapie kunnen de academische graad van licentiaat in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie behalen, indien ze met goed gevolg examen hebben afgelegd over een aantal opleidingsonderdelen van die academische opleiding waarvan de totale studieomvang gelijk is aan de studieomvang van twee studiejaar."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 22

Artikel 131, eerste lid, 2°, a), tweede streep, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 27 januari 1993, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"– Lichamelijke Opvoeding, Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie ;".

– *Aangenomen.*

Artikel 23

In artikel 132, eerste lid, 3°, b) van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 21 december 1994, worden tussen de woorden "licentiaat in de psychologische en pedagogische wetenschappen" en "handelsingenieur" de woorden "licentiaat in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 24

Aan artikel 201 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 27 januari 1993 en bij decreet van 24 juli 1997, wordt een elfde lid toegevoegd, luidend als volgt :

"De universiteiten voeren de opleiding leidend tot de academische graad van kandidaat in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie geleidelijk jaar na jaar in vanaf het academiejaar 1999-2000. De universiteiten voeren de driejarige opleiding leidend tot de academische graad van licentiaat in de revalidatiewetenschappen en kinesitherapie geleidelijk jaar na jaar in vanaf het academiejaar 2001-2002. Voor de berekening van het aantal onderwijsbelastingseenheden worden de hiervoor genoemde academische opleidingen niet beschouwd als nieuwe opleidingen en vallen derhalve niet onder de programmatienormen. Voor de toepassing van de rationalisatienormen worden de oude opleiding en de nieuwe opleiding als één opleiding beschouwd. De studenten die in het academiejaar 1998-1999 ingeschreven waren voor de eerste kandidatuur kunnen ten laatste in het academiejaar 2004-2005 de academische graad van licentiaat in de kinesitherapie en motorische revalidatie

met een totale studieduur van vier jaar verwerven."

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Inwerkingtreding

Artikel 25

Dit decreet treedt in werking op 1 september 1998.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot verwijzing naar de commissie**

De voorzitter : Met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft de heer Denys bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik wil een vraag stellen over het voorstel van resolutie van mevrouw Verwimp-Sillis en de heren Sleenckx, Sarens en Platteau betreffende het beleidsplan Vlaanderen-Europa 2002. Vlaanderen in de wereld. Samenwerken in verantwoordelijkheid en solidariteit voor een duurzame ontwikkeling. (Stuk 1063). Men heeft mij meegedeeld dat dit voorstel niet werd behandeld in de bevoegde commissie. Ik vraag hierbij dat dit alsnog gebeurt. Wij hebben immers een gelijkaardig voorstel van resolutie in de bevoegde commissie ingediend.

De voorzitter : Mijnheer Denys, op het Bureau ging iedereen akkoord om dit rechtstreeks in de plenaire vergadering te behandelen.

De heer André Denys : Daarvan was ik niet op de hoogte.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.08 uur.*

BIJLAGE

MONDELINGE VRAGEN

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van dinsdag 19 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Jos De Meyer tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de stand van zaken in het dossier Doel en de ontwikkeling van de Waaslandhaven op de Linkerscheldeoever

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller begint zijn tussenkomst met een verwijzing naar zijn met redenen omklede motie die het Vlaams Parlement vorig jaar in december unaniem heeft goedgekeurd en waarin wordt gevraagd een aantal beslissingen gelijktijdig te nemen. Meer bepaald de beslissing om een containerdok in te planten op de Linkerscheldeoever, over de toekomst van Doel en over het medebeheer van het Waasland in de haven van Antwerpen. Bovendien werd gevraagd rekening te houden met alle menselijke en sociale factoren, met de economische ontwikkeling, met de ruimtelijke ordening, met alle mobiliteitsaspecten en met de financiële gevolgen.

De vraagsteller geeft vervolgens een overzicht van een aantal regeringsbeslissingen. Op 20 januari 1998 beslist de Vlaamse regering dat “het definitief begeleidingsplan voor de aanvang van de werken uiterlijk voor 1 juni 1998 ter goedkeuring aan de Vlaamse regering wordt voorgelegd”. De vraagsteller benadrukt dat dit sociaal begeleidingsplan voor de mensen van Doel uitermate belangrijk is. Hij heeft de dag na deze beslissing dan ook in deze commissie reeds gesteld dat dit plan snel en transparant dient te worden uitgevoerd.

De regering beslist eveneens dat de minister van Openbare Werken de wet-Chabert moet aanpassen om de grotere betrokkenheid van het Waasland in het havenbeheer blijvend te garanderen. Daarenboven zou het Vlaams Gewest een beleidsovereenkomst afsluiten naar aanleiding van de bestemmingswijziging van een deel van het industriegebied naar havengebied. Deze overeenkomst regelt de vergoeding van deze overheveling en vertrouwt de exploitatie van het uit te bouwen logistiek park toe aan de Intercommunale Land van Waas. De

vraagsteller citeert uit de regeringsbeslissing : “De verdere uitwerking van deze overeenkomst dient te worden bereikt vooraleer het aanvangsbevel wordt verleend”.

Het strategisch plan en het Structuurplan Linkeroever moeten naast aandacht voor haven en industrie, ook aandacht besteden aan een zeer ruime buffering van de dorpskernen in de Polder. Het schrappen van het Baalhoekkanaal en het Kieldrecht dok is in dit kader belangrijk. De verloren landbouwgebieden moeten maximaal gecompenseerd worden, zodat de buffer rond Kieldrecht, de Nieuwe Arenbergpolder en de Prosperpolder de definitieve grens zou vormen met het havengebied. De open ruimte die de volgende maanden definitief zal worden vastgelegd, zal de woonkwaliteit van de polderdorpen in het volgende millennium bepalen. Kallo, Kieldrecht en Verrebroek krijgen nu, indien gewenst, de buffer zodat ze nooit hetzelfde lot moeten ondergaan als Doel. Het ruimtebeslag voor haven en industrie dient zuinig, efficiënt en gefaseerd te verlopen. Het ergert de vraagsteller steeds opnieuw hoe weinig respectvol met de zeer beperkte ruimte wordt omgesprongen.

Hij heeft volgende vragen voor de minister :

1. Hoe ver staat het met het sociaal begeleidingsplan ? Wanneer wordt het door de regering goedgekeurd ?
2. Wat is de stand van zaken van het medebeheer door de Waasland van de haven ? Hoe ver staat de beleidsovereenkomst ? Wanneer zullen ze worden goedgekeurd ?
3. Hoe zal de minister erover waken dat de voorziene buffering van de dorpskernen er effectief komt ? Wanneer zullen hierover definitieve beslissingen vallen ?

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

De minister stelt dat de vraagsteller een precies overzicht heeft gegeven van alle beslissingen. Voor de uitwerking van het sociaal plan werd een begeleidingsgroep opgericht. De begeleidingsgroep bestaat uit vertegenwoordigers van diverse departementen van het Vlaams Gewest, de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid, de gemeente Beveren, het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen, de inwoners van Doel en de sociale bemiddelaar. Deze werkgroep staat onder leiding van het kabinet van de minister en wil tegen eind mei,

begin juni een rapport afleveren. Op die manier kan in de loop van de maand juni een voorstel worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Volgens de minister organiseert de werkgroep “Strategisch Plan Waaslandhaven” het overleg tussen het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen en het Waasland, via de vertegenwoordigers van de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid. Het is de bedoeling om na de zomervakantie van dit jaar de beleidsovereenkomst af te hebben. Dit kan zodra enig inzicht is verworven in de resultaten van het strategisch plan.

De minister benadrukt dat de werkgroep “Strategisch Plan Waaslandhaven” rekening houdt met alle elementen uit de regeringsbeslissing van 20 januari 1998. Concreet komt dit neer op het feit dat men ook oog heeft voor een goede buffering voor de dorpskernen.

De minister besluit dat de definitieve beslissing een onderdeel is van het “Strategisch Plan Waaslandhaven” dat voor eind 1998 klaar moet zijn.

3. Repliek van de vraagsteller

De vraagsteller onthoudt dat men de vooropgestelde timing voor het sociaal begeleidingsplan maximaal zal respecteren. Voorts herinnert hij de minister aan de regeringsbeslissing dat de overeenkomst moet worden uitgewerkt voor de aanvang van de werken. De vraagsteller verklaart dat hij dit van nabij zal volgen. Hij vindt het belangrijk dat de inwoners de zekerheid krijgen dat de inbuffering gelijktijdig zal worden gerealiseerd. Dit is voor hem de enige evenwichtige oplossing. De vraagsteller besluit door te stellen dat het antwoord op zijn derde vraag hem niet bevredigt.

– Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van woensdag 20 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Jacky Maes tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de baggering van de IJzer en de aanleg van de ecologische oevers langs de IJzer

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller begint zijn tussenkomst met een verwijzing naar vorige interpellaties, mondelinge en schriftelijke vragen waarin meermaals werd gewezen op het belang van de baggering van de IJzer en het aanleggen van ecologische oevers langs de IJzer. Het is niet de bedoeling van de vraagsteller om het hele verhaal over te doen, maar hij wijst er wel op dat er – ondanks het positieve antwoord van de minister – telkens een kink in de kabel kwam, vooral dan voor wat het baggeringsdossier en de ecologische oevers tussen Diksmuide en Nieuwpoort betreft. De vraagsteller voegt daar echter onmiddellijk aan toe dat dit zeker niet met alle dossiers het geval is. Hij sluit zijn inleiding af met een verwijzing naar de recent opgerichte werkgroep onder leiding van de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Volgens de vraagsteller maakte de afdeling Kust van het Vlaamse Gewest bekend dat de lang verwachte baggering van de IJzer opnieuw vertraging heeft opgelopen en met zes maanden zou worden uitgesteld. Oorzaak daarvan zijn de problemen met het gebruik van het slibbekken Ter Nieuwe Stede nabij de Blankaart. Het slibstort De Nieuwe Stede kan nochtans perfect gebruikt worden om het slib van de IJzer te verwerken. Na het uitdrogen kan het slib afgevoerd worden naar een definitieve stortplaats of gebruikt voor het ophogen van industriegronden. De dienst Waterwegen Kust beschikt nog niet over de milieuvergunning om de baggerspecie in het slibbekken op te spuiten. Het probleem is dus van puur administratief-juridische aard want de baggering van de IJzer is goedgekeurd en voor 95 miljoen frank aanbesteed. Volgens andere bronnen ligt de oorzaak van het uitstel bij het dossier van de administratie in Oostende dat slecht in elkaar stak. De vraagsteller wijst erop

dat de administratie niet voor het eerst in gebreke blijft.

De aanleg van de ecologische oevers – rechteroever van de IJzer tussen Diksmuide en Nieuwpoort – is gestart, zij het zeer moeizaam en met veel verzet, onder meer van de Boerenbond. Deze oeververdediging moet de achterliggende akkers en woonkernen beveiligen, want ook ecologische oevers bieden bij hoge waterstand veiligheid. Het lijkt de vraagsteller dan ook aangewezen nog stroken langs de IJzer herin te richten. De minister moet de tracés aanduiden.

De vraagsteller legt de minister drie vragen voor :

1. Wat is de stand van zaken betreffende de baggering van de IJzer ?
2. Hoe ver staat men met de aanleg van de ecologische oevers langs de IJzer ?
3. Is de minister bereid om bijkomende tracés langs de IJzer aan te duiden om als ecologische oever te worden heringericht ?

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

In zijn antwoord stelt de minister dat een gewestplanherziening werd aangevraagd in functie van de vergunningsaanvraag van de administratie Waterwegen en Zeewezen voor slibberging te Houthulst “Nieuwe Stede”. Bij de behandeling van deze herziening zijn heel wat problemen gerezen, onder meer in verband met bestemmingsaanspraken, milieuraandvoorwaarden, locatie-alternatieven en landbouwerscontracten. Er werd een technische werkgroep samengesteld om een allesomvattend eindverslag op te maken over de aanpak van de baggerberging van de IJzer. In deze werkgroep zijn volgende diensten vertegenwoordigd : AWZ (afdeling Waterwegen Kust), AROHM (afdelingen Natuur, Land, Water, Milieuvergunningen), de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening en OVAM. Deze werkgroep komt samen onder het voorzitterschap van de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur. Uit de besprekingen is gebleken dat er binnen de administratie geen problemen bestaan om het stort “Nieuwe Stede” te gebruiken. Het eindverslag van de werkgroep werd nog niet ingediend.

Op de tweede vraag antwoordt de minister dat de aanleg van de ecologische oever op de plaats van de bestaande IJzerdijk (type 2) al ver gevorderd is

en voltooid zal zijn tegen half mei. De bouw van het ander type met grondinname is nog niet gestart. Juridisch-administratief zit het dossier in een impasse door het verzet van een aantal eigenaars die zich beroepen op het Dijkendecreet. De minister benadrukt dat de uitvoeringsperiode van deze werken onder de huidige omstandigheden niet kan worden ingeschat.

Als antwoord op de laatste vraag verwijst de minister naar het ontwerp van begroting 1998. Basisallocatie 73.21 “investeringswerken inzake waterbeheersingswerken” voorziet in 70 miljoen frank voor de tweede fase van de ecologische oevers tussen Diksmuide en Nieuwpoort. De minister wijst er uitein-

delijk op dat de tracés van de nieuwe oeververdediging werden bepaald in samenspraak met het Ecologisch Impulsgebied IJzer.

3. Repliek van de vraagsteller

De vraagsteller meent uit het antwoord van de minister te mogen afleiden dat de werken zullen beginnen in september, op voorwaarde dat het eindverslag in orde is.

De minister beaamt dit.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van woensdag 20 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Jos De Meyer tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de MER-studie van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller leidt zijn tussenkomst in met een verwijzing naar zijn andere vragen over deze aanleggenheid. Aan het begin van dit parlementaire jaar deelde de minister hem mee dat de MER-studie eind 1997 voltooid zou zijn.

De vraagsteller herhaalt zijn bezorgdheid voor de mooie woon- en landbouwgemeente Kruibeke. Het dorp moet beide functies behouden na het Sigma-plan. In meerdere studies is er sprake van preferentieel of stapsgewijs overstromen van de polder die door compartimenteringsdijken in vijf deelgebieden zal worden onderverdeeld.

Voor de vraagsteller is het ondenkbaar dat men van deze polder een moeras van 600 hectare zou maken. Hij is weliswaar begaan met de veiligheid van de mensen die langs de Schelde wonen, maar het beschouwt het als zinloos en pure geldverspilling om 600 hectare polder volledig te onteigenen om deze te onderwerpen aan een zogenaamd gereduceerd tij.

Van de minister had hij graag een antwoord vernomen op volgende vragen :

1. Is het uitvoeringsalternatief van het stapsgewijze overstromingsgebied bestudeerd en wat zijn de conclusies van de studie ?
2. Hoe kunnen in deze polders akkerbouw, gras- en weiland, passieve recreatie, hengelsport en de afwatering via de Barbierbeek gecombineerd blijven ?
3. Wat zijn de gevolgen van deze infrastructuurwerken voor het landschap ?

4. Zijn de sociaal-economische gevolgen voor de landbouwsector bestudeerd ? Wanneer mogen conclusies verwacht worden ?

5. Wanneer zullen de infrastructuurwerken worden uitgevoerd ? Wat is de planning ? Wat is de kostprijs ?

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

De minister beaamt dat het niet de eerste keer is dat dit dossier wordt besproken.

In zijn antwoord stelt de minister dat het MER op dit ogenblik nog niet conform is verklaard. Dit rapport neemt geen standpunt in over de uiteindelijke invulling van het gebied, maar duidt wel aan welke de voor- en nadelen zijn voor het milieu van alle onderzochte mogelijkheden. Hierin wordt "milieu" zeer ruim omschreven als zijnde alle aspecten die de mens raken. Dus zowel natuur, geluid, recreatie, ... Het MER is dus de basis van het integrale waterbeheer.

De ringdijken zijn de eerste infrastructuurwerken. Als het gebied bij zeer hoge waterstanden in de Schelde volloopt, dienen zij het water te keren. Deze dijken zullen een effect hebben op het landschap.

De minister verwijst vervolgens naar de werkgroep Gecontroleerd Overstromingsgebied KBR die heeft voorgesteld om de landbouwproblematiek tussen een bredere perimeter te onderzoeken. Op vraag van deze werkgroep heeft de VLM in november 1995 een nota houdende vooronderzoek van de landinrichting in het zuidelijke Waasland opgemaakt. De rapportering geeft aanwijzingen over een mogelijke meerwaarde van landinrichting bij de realisatie van het GOG-KBR in een veel ruimer projectgebied. De rapportering werd begin 1998 opgemaakt op vraag van het bureau belast met de MER-studie voor het GOG-KBR.

De minister benadrukt dat de gevolgen voor de landbouw ook los van het MER worden bestudeerd door de administratie Land- en Tuinbouw. De resultaten van deze studie zijn nog niet gekend, maar worden in de loop van dit jaar verwacht.

De minister geeft vervolgens een overzicht van de geplande werkzaamheden. De infrastructuurwerken – namelijk de bouw van de ringdijken – moeten starten in de loop van 1998. Na de bouw van de ringdijken volgen de uitwateringssluizen en

wordt de overlooptdijk afgelaagd. Deze werken zullen een zestal jaar in beslag nemen. In een eerste voorzichtige raming worden de kosten op 2 miljard frank geschat. Volgens de minister is het moeilijk om op dit ogenblik een precieze raming te maken gezien de veranderde milieuwetgeving. De prijs van de grondaanvulling is evenmin gekend. Er wordt gepland de grondspecie te winnen in de Durme en de Schelde. Maar omdat deze grond licht aangerijkt is, dient hij gezuiverd te worden. Daarvoor kan nog geen begroting worden opge maakt en hierover wordt thans met OVAM onderhandeld.

3. Repliek van de vraagsteller

De vraagsteller dankt de minister voor zijn antwoord. Volgens hem kan er vrij snel gestart worden met de ringdijken waarvoor mogelijk een gewestplanwijziging nodig is. Hij vermoedt dat andere bestemmingswijzigingen niet nodig zullen zijn.

Volgens de minister is enige voorzichtigheid toch aangewezen. De studies kunnen immers uitwijzen dat er nog andere gewestplanwijzigingen nodig zijn. Hij besluit dat het moeilijk is om op dat vlak al conclusies te trekken. De vraagsteller kan hiermee instemmen.

– Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van woensdag 20 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van mevrouw Maria Tyberg-hien-Vandenbussche tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de afspraken tussen de parketten en de minister inzake het vervolgings- en handhavingsbeleid inzake stedenbouwmisdrijven

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller opent haar tussenkomst door te verwijzen naar een interpellatie van de heer Van Der Poorten naar aanleiding waarvan de minister hem een juridische studie overhandigde over de weekendverblijven. Die studie werd op vraag van de minister uitgevoerd door de administratie, Afdeling Juridische Dienstverlening en Afdeling Bouwinspectie. In deze verhelderende studie worden de wettelijke bepalingen en de visies uit rechtspraak en rechtsleer geschetst die van toepassing zijn op stedenbouwmisdrijven, onder meer illegale weekendverblijven. Nadien worden een aantal mogelijke oplossingen onderzocht.

Volgens de vraagsteller heeft minister Baldewijns tijdens besprekingen in deze commissie al vaker gewag gemaakt van het overleg met de procureurs-generaal inzake het vervolgingsbeleid ruimtelijke ordening. Daaruit maakt zij op dat er blijkbaar te weinig eenduidigheid bestond inzake vervolgings- en handhavingsbeleid en dat er te veel processen-verbaal geseponeerd worden. De vraagsteller gaat er dan ook van uit dat het opzet van de minister erin bestond verandering te brengen in het bestaande vervolgingsbeleid, onder meer door de parketten op één lijn te zetten.

Voor alle duidelijkheid maakt de vraagsteller het onderscheid tussen twee soorten overleg. Er is enerzijds het overleg tussen de minister en de eigenaars van de weekendverblijven met als spil de door beide partijen ondertekende intentieverklaring. Anderzijds is er het overleg tussen de magistratuur en de minister inzake het vervolgingsbeleid. Deze vraag gaat over dit laatste.

Op een seminarie van 27 en 28 november 1997 over het handhavingsbeleid, kwamen de weekendverblijven eveneens aan bod. Daar stelde de magistratuur de vraag of vervolging niet beter zou worden bevroren voor de duur van het overleg met de eigenaars van de weekendverblijven.

De procureur-generaal te Antwerpen nam in een schrijven van 7 mei 1997 aan de Procureur des Konings van zijn ressort reeds een voorlopig standpunt in en vroeg zeer recent – te zien in verhouding tot de datum van de studie, namelijk 17 december 1997 – nog een duidelijke precisering van wat de weerslag van het overleg kan zijn op het huidige vervolgingsbeleid.

In het licht van dit alles had de vraagsteller graag het volgende vernomen van de minister :

Hoe vaak is er overleg met de procureurs-generaal ? Wanneer is dit overleg van start gegaan ?

Hoe is dit overleg wettelijk omkaderd ? Wat is de rol hierbij van de commissie vervolgingsbeleid waarvan sprake in de studie ?

Welke gevolgen heeft dit overleg voor de handhaving in de praktijk ? Dit moet gezien worden in samenhang met de vraag van de procureurs-generaal over de mogelijke gevolgen van het overleg tussen de minister en de eigenaars van de weekendverblijven voor het huidige vervolgingsbeleid.

In de studie schrijft de administratie dat het parket-generaal en de parketten waarschijnlijk niet bereid zouden zijn om vervolging in te stellen wanneer de kans op regularisatie via een planwijziging op relatief korte termijn bestaat. De magistratuur zit dus niet op dezelfde golflengte als de administratie en het kabinet.

Welke marges hebben de parketten om een eigen koers te volgen inzake vervolgingsbeleid ? Wat is de huidige koers ? In welke mate is hierin verandering gekomen door het overleg met de minister ?

Zijn er ook mensen uit het parket gedetacheerd naar het kabinet van de minister ? Zo ja, betekent dit dat het handhavingsbeleid geactiveerd wordt ?

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

In zijn antwoord stelt de minister dat het overleg met de vertegenwoordigers van de procureur-generaal in principe om de drie à vier maanden plaats-

vindt. Na voorbereidende contacten tussen het kabinet van voormalig minister De Batselier en van minister Kelchtermans, bevoegd voor respectievelijk leefmilieu en ruimtelijke ordening, en de parketten-generaal werd met het overleg tussen de parketten-generaal, het kabinet en de administratie gestart in de loop van oktober 1994. Deze overlegvergaderingen worden voorgezeten door de heer Desmyter, secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, en zijn beter gekend als de Commissie Vervolgingsbeleid.

Strikt genomen beschikt de Commissie Vervolgingsbeleid niet over een wettelijke basis. Al moet de minister toegeven dat er, via de vertegenwoordigers van de parketten-generaal, een link bestaat met het College van Procureurs-generaal. In dit College is de heer Van Oudenhove, Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Brussel, verantwoordelijk voor de sectoren leefmilieu en ruimtelijke ordening.

Het overleg is tot stand gekomen met het oog op het optimaliseren van de samenwerking tussen de magistratuur enerzijds en de administratie anderzijds. De Commissie Vervolgingsbeleid tracht eenduidige richtlijnen op te stellen zodat de vervolging van de stedenbouwmisdrijven op een eenvormige wijze kan gebeuren.

Het overleg tussen de parketten-generaal en de administratie gaat over de materie ruimtelijke ordening, maar ook over de sectoren leefmilieu en wegen. De problematiek van de weekendverblijven wordt uiteraard behandeld binnen de Commissie Vervolgingsbeleid maar is slechts een deelaspect van het globale overleg inzake ruimtelijke ordening. Algemeen moet gesteld worden dat het overleg met de parketten-generaal – en bij uitbreiding met de parketten van de procureurs des Konings – intussen heeft geleid tot een vlottere samenwerking en een betere verstandhouding tussen de administratie en het Openbaar Ministerie.

Volgens de minister worden problemen met betrekking tot het vervolgingsbeleid inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw rechtstreeks aangekaart, waarbij de parketten-generaal en de administratie samen zoeken naar oplossingen. De minister benadrukt dat ze dat elk voor hun eigen bevoegdheidsdomein doen.

Inzake de problematiek van de weekendverblijven wil de minister niet dat gesteld wordt dat de parketten-generaal en de administratie niet op dezelfde golflengte zitten. De belangrijke vraag die de parketten-generaal zich in dit verband stellen, was

een vraag om meer duidelijkheid omtrent de wijze waarop het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de gestelde problematiek zou aanpakken.

Op 8 mei 1998 werd door de heer Beersmans, waarnemend Directeur-generaal van AROHM, dan ook een omstandige nota gericht aan de heer Van Oudenhove, Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Brussel. In deze nota wordt uiteengezet in welke gevallen een planologische oplossing zal worden gegeven aan het gestelde probleem en in welke gevallen het handhavingsbeleid, zowel qua vervolging als qua uitvoering van vonnissen en arresten, van het Ministerie van Vlaamse Gemeenschap onverkort blijft gelden.

De minister wil opmerken dat de leden van het Openbaar Ministerie deel uitmaken van de rechterlijke macht en in die mate onafhankelijk zijn in hun optreden. Het komt de administratie, als uitvoerende macht, dan ook niet toe hierin rechtstreeks in te grijpen. Toch ervaren zowel de leden van het Openbaar Ministerie als van de administratie de behoefte aan een eenduidig optreden meer dan ooit. Die eenvormigheid wordt nagestreefd en gerealiseerd middels de afspraken gemaakt in de Commissie Vervolgingsbeleid.

De minister wijst erop dat de werkzaamheden van de Commissie Vervolgingsbeleid door alle deelnemers als uiterst positief worden ervaren. De visie op het handhavingsbeleid inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw van de parketten-generaal en van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is bijgevolg in belangrijke mate gelijklopend. Volgens de minister spreekt het vanzelf dat dit het gevolg is van het overleg.

De minister sluit zijn antwoord af door te stellen dat er geen leden van het parketten-generaal gedetacheerd werden naar zijn kabinet

3. Repliek van de vraagsteller

De vraagsteller wijst nogmaals op het belang van het antwoord gezien de twijfels die er zijn gerezen over de scheiding der machten. De vraagsteller stelt de bijkomende vraag of de nota van de heer Beersmans bedoeld is voor de onderhandelingen.

Hierop antwoordt de minister dat die nota de leidraad vormt voor de aanpak van deze problematiek.

De vraagsteller meent hieruit te mogen besluiten dat de parketten rekening houden met een mogelijke oplossing door een gewestplanwijziging. Maar

volgens de minister zijn de parketten in deze volledig onafhankelijk.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van woensdag 20 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de afbraak van de spoorwegbrug te Gellik-Lanaken

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

In antwoord op een schriftelijke vraag van de vraagsteller over de spoorwegbrug te Gellik-Lanaken heeft de minister te kennen gegeven dat deze spoorwegbrug zal worden afgebroken. Dit zal gebeuren in het kader van de verbredingswerken aan het Albertkanaal en het Vlaams Gewest zal de brug later heropbouwen op basis van een bijzondere overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NMBS. Meer bepaald zal het Gewest de brug later binnen een redelijke termijn heropbouwen op gemotiveerde vraag van de NMBS.

Volgens de vraagsteller is het deze laatste bepaling die nogal wat verzet oproept bij de verschillende betrokken partijen, zoals Spoorontsluiting Limburg (SOL), de gemeente Lanaken en de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Limburg (GOM). Deze laatste instantie bekijkt dit alles vanuit economisch oogpunt. De vraagsteller verwijst dan ook naar het bedrijf KMP dat papierrollen wil vervoeren via het spoor.

De vraagsteller benadrukt dat al deze instanties overtuigd zijn dat het Albertkanaal afgewerkt moet worden maar ze roepen tevens op tot het vrijwaren van alle spoorvervoermogelijkheden, meer bepaald de heropening van de lijn Hasselt-Lanaken-Maastricht. Er worden dan ook allerhande alternatieven voor de afbraak gelanceerd. Eén daarvan is het kantelen van de brug in plaats van de huidige dwarse ligging.

Vandaar dan ook de volgende vragen aan de minister :

1. Op basis van welke (organisatorische, juridische, budgettaire, ...) argumenten heeft de minister beslist de brug in Gellik af te breken ?

2. Vormt het zogenaamd "rechtstrekken" van de brug, in plaats van de huidige dwarse ligging tegenover het kanaal een waardig alternatief voor de afbraak ? Wat is het verschil in geraamde kostprijs tussen beide ingrepen ?

3. Is de minister bereid in overeenkomst met de NMBS het engagement vanwege het Gewest op te nemen tot onmiddellijke heropbouw van de brug na het afwerken van de verbredingswerken aan het Albertkanaal ? Kunnen de nodige budgettaire middelen daartoe uitgetrokken worden ?

4. Waarom werden, bij de opmaak van de begroting 1998 en/of van eerdere begrotingen, de nodige middelen niet uitgetrokken om een onmiddellijke heropbouw of rechtstrekking van de brug mogelijk te maken ?

5. Is de minister bereid er bij de NMBS op aan te dringen de lijn Hasselt-Lanaken-Maastricht zo spoedig mogelijk opnieuw in gebruik te nemen ?

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

De minister kan begrip opbrengen voor het belang dat aan deze aangelegenheid wordt gehecht. Hij schetst de hele geschiedenis. Er werd beslist de spoorwegbrug van Gellik af te breken omdat er eenvoudigweg geen budgettaire ruimte is om zowel de spoorwegbrug van Gellik te herbouwen als de kanaalverbreding Gellik-Eigenbilzen uit te voeren. In zijn beleidsbrief 1998 heeft de minister duidelijk gesteld dat hij de knelpunten in de waterwegen wil wegwerken. Het gaat hier om een knelpunt omdat de verbredingswerken in de jaren zestig begonnen zijn en nog steeds niet beëindigd zijn.

De minister geeft aan waarom het rechtstrekken van de brug geen geldig alternatief is. De treinen kunnen niet in een rechte hoek rijden en hebben grote bochtstralen nodig. Bijgevolg vergt een rechte brug een grote omleiding van het spoorwegtracé waardoor de dorpskern van Gellik in gevaar komt. Om deze redenen is er vanzelfsprekend geen kostenvergelijking gemaakt. Daarnaast wijst de minister er nog op dat het gewestplan niet voorziet in een nieuw spoorwegtracé. Het rechtstrekken van de spoorwegbrug vergt ook nieuwe landhoofden en is dus duurder dan alleen maar de kosten voor het verdraaien van de brug.

Op de derde vraag antwoordt de minister dat dit niet gepland is. Er werd uitgegaan van het idee dat er geen spoorwegbrug moet worden herbouwd zolang er geen concrete aanwijzingen zijn dat de lijn zal worden heropend. De minister wijst erop dat daarover grondig werd overlegd.

In antwoord op de vierde vraag wijst de minister erop dat er keuzes gemaakt dienen te worden. Dat er voor een kanaalverbreding in een druk bevaaren Albertkanaal gekozen wordt eerder dan voor de herbouw van een brug in een spoorwegtracé dat reeds jaren verlaten ligt, is volgens de minister een logische keuze. De minister hoopt dat men dit tracé ooit zal openstellen.

Het antwoord op de laatste vraag is positief. De minister voegt er echter aan toe dat ook de NMBS keuzes moet maken. Voor zover de minister er zicht op heeft, maakt de heropening van de lijn

Hasselt-Lanaken-Maastricht geen deel uit van de NMBS-plannen.

3. Repliek van de vraagsteller

In zijn repliek stelt de vraagsteller dat de NMBS en Limburg nog nooit een vlotte relatie gehad hebben. Bovendien onderhandelt KMP met de NS over een mogelijke ontsluiting via Maastricht. De vraagsteller zou het betreuren mocht de NMBS voorbijgestoken worden door de NS. Bovendien vreest hij dat dit voor de NMBS het perfecte alibi zou zijn om de spoorontsluiting van het Maasland niet te realiseren.

De minister volgt de redenering van de vraagsteller en raadt hem aan op het bevoegde niveau de nodige stappen te zetten.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van woensdag 20 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de aanleg van een nevengeul van de Maas tot preventie van overstromingsgevaar te Lanaken

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller beschouwt deze aangelegenheid als heel belangrijk omdat de toekomst van het gehucht Herbricht op het spel staat. Na de hoogwaterstand in de Maasvallei in 1993 werd in 1994 een evaluatiecommissie opgericht. Deze commissie kwam tot de conclusie dat alle bebouwing in het winterbed van de Maas zou moeten verdwijnen en dat daar een nevengeul zou moeten worden aangelegd. De bebouwing in het winterbed, onder meer in het gehucht Herbricht, zou op vrijwillige basis verdwijnen binnen de vier jaar ofwel mits een onteigening tegen het jaar 2010.

Naar aanleiding van de hoogwaterstand begin 1995 heeft het gemeentebestuur van Lanaken aan de toenmalige minister, de heer Kelchtermans, om informatie gevraagd over de opvolging van het rapport van de evaluatiecommissie. De vraagsteller wijst erop dat het gemeentebestuur tot nog toe geen antwoord heeft gekregen. Dit terwijl er volgens de vraagsteller intussen al plannen klaar liggen bij de dienst Maas en Albertkanaal en bij Aminoal om de inwoners van de Maasvallei te beschermen tegen watersnood. Daarbij wordt vertrokken van de stelling dat het gehucht Herbricht moet verdwijnen, met alle gevolgen van dien. Zelfs het lokale niveau is hiervan niet officieel in kennis gesteld, noch om enig advies verzocht.

De vraagsteller had dan ook graag het volgende vernomen :

1. Welke plannen voor de bescherming van de Maasvallei tegen watersnood zijn er momenteel klaar ? Is het uitgangspunt daarbij dat het gehucht Herbricht moet verdwijnen ? Wat is er geworden van het rapport van de evaluatiecommissie ?

2. Hoe ziet men de ontruiming van het gehucht ? Wordt in een onteigeningsscenario voorzien, hetzij vrijwillig binnen een bepaalde termijn, hetzij gedwongen tegen een bepaalde datum ?
3. Op welke manier zal men de betrokken gezinnen vergoeden ? Zal een vergelijkbaar scenario gevolgd worden als in Doel ?
4. Bestaan er alternatieven waarbij de bebouwing in het winterbed kan worden gespaard en de veiligheid bij hoogwater toch gegarandeerd ?

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

De minister houdt eraan eerst en vooral te wijzen op het feit dat het lokale niveau, met name de gemeente Lanaken, als lid van de evaluatiecommissie Maasland nauw betrokken is geweest bij de uiteindelijke conclusies. Bovendien zijn er al enkele overlegvergaderingen geweest over het natuurontwikkelingsproject 'levende Grensmaas', waarbij gedacht wordt aan een nevengeul te Herbricht.

Daarnaast verwijst de minister ook naar de overlegvergaderingen met de gemeente Lanaken van 23 januari 1998 om een studie betreffende een effectenanalyse en de resultaten die toen reeds beschikbaar waren, voor te stellen. De opzet van deze vergadering was tweeledig : enerzijds informatief, anderzijds om eventuele plannen van de gemeenten alsnog in de studie te integreren.

De minister gaat vervolgens in op de concrete vragen. Er is in Vlaanderen slechts één plan ter bescherming van de Maasvallei tegen watersnood : het Maasdijkenplan dat in een bescherming voorziet tegen hoogwater van 3.000 m³/s (plus 0,50 m oeverhoogte). Het plan wordt uitgevoerd door de afdeling Maas en Albertkanaal van de administratie Waterwegen en Zeewezen. Daarnaast wordt getracht om aan de Vlaamse zijde van de gemeenschappelijke Maas een natuurontwikkelingsproject 'levende Grensmaas' te realiseren. Dit project heeft twee sponsors, de administratie Aminoal, afdeling Natuur en de reeds genoemde afdeling Maas en Albertkanaal, omdat hieraan ook veiligheidsaspecten verbonden zijn. Het doel van dit project is meer ruimte geven aan de rivier en de natuurlijke processen van deze grindrivier terug te stimuleren. In dit kader wordt de aanleg van een nevengeul te Herbricht overwogen.

Bij het plannen van deze nevengeul is men uitgegaan van de onteigening van Herbricht, zich daar-

bij baserend op het eindrapport van de evaluatiecommissie Maasland waarmee de toenmalige bevoegde minister instemde. Het behoud van Herbricht in het winterbed van de Maas zou een ander licht geworpen hebben op de ingrepen en op de studie naar de haalbaarheid van de natuurontwikkeling aldaar. Thans wordt een studie naar de effecten van de mogelijke ingrepen in het kader van het natuurontwikkelingsproject gefinaliseerd. Dergelijke ingrepen zijn slechts mogelijk na gewestplanwijzigingen. Er zijn bijgevolg nog meer dan genoeg momenten waarop het lokale niveau zal kunnen tussenkomen en informatie krijgen. Dit was zo op 18 maart 1998 tijdens een hoorzitting voor de Herbrichtenaren. Voor 3 juni is een minisymposium gepland.

De minister gaat hierna dieper in op het natuurontwikkelingsproject 'levende Grensmaas' dat aansluit bij het Nederlandse Grensmaasproject voor een grootschalige grindwinning en natuurontwikkeling langs de Nederlandse zijde van de Grensmaas. Deze ingrepen zullen bovendien bij hoge Maasafvoeren serieuze waterstanddalingen in de rivier tot gevolg hebben.

Over beide projecten wordt bijna dagelijks overlegd om ze maximaal op elkaar af te stemmen. Rivierkundig moet nagegaan worden welke de cumulatieve effecten zijn van beide plannen op gebied van stroomsnelheden, waterstandwijzigingen en dergelijke.

Op de tweede vraag antwoordt de minister dat de evaluatiecommissie Maasland heeft voorgesteld om de bebouwing tegen 2010 te doen verdwijnen. De eerste jaren door aankoop op vrijwillige basis, daarna door onteigeningen.

De minister wijst er vervolgens op dat de vergoedingen bij vrijwillige verkoop/aankoop en bij onteigeningen steeds gebaseerd zijn op de schattingen van het Aankoopcomité van het federale ministerie van Financiën. Deze bijdragen worden verhoogd met vele toeslagen, één daarvan is de wederbeleggingsvergoeding. Volgens de minister is het Doelscenario hier niet van toepassing, omdat dit een totaal andere orde van grootte is. Het gaat in

Herbricht over acht woningen met annexen (vooral stallen) en een camping.

Op de laatste vraag antwoordt de minister dat Herbricht te dicht bij het zomerbed van de rivier ligt waardoor andere maatregelen onmogelijk zijn. Men wil het winterbed bebouwingsvrij maken om schade als gevolg van wateroverlast te voorkomen. Dit gebeurt vrij regelmatig. Bovendien gaat de prioriteit in geval van hoogwater uit naar veiligheid. Dit kan nu niet gegarandeerd worden. Er wordt ook naar gestreefd de afvoersectie van de rivierbedding voor de afvoer van een hoogwatergolf te maximaliseren, wat neerkomt op het vrijmaken van het winterbed om een vlotte afvoer van het hoogwater mogelijk te maken. Het Nederlandse Grensmaasproject belooft ernstige waterstanddalingen. In theorie zou men dus kunnen stellen dat Herbricht niet meer zo frequent onder water zal komen als voorheen. Maar juist omdat de rivier een natuurlijker karakter zal krijgen is het onvoorspelbaar of de beloofde theoretische waterstanddalingen ook realiteit zullen worden. Nederland wil en kan daarover geen garantie geven. Precies daarom blijft de minister erbij dat alleen de verdwijning van de bebouwing in het winterbed op termijn de oplossing biedt.

3. Repliek van de vraagsteller

In zijn repliek benadrukt de vraagsteller dat hij graag duidelijke termijnen had gehoord. De mensen zijn niet langer bereid nog te investeren in hun huis, wat niet gunstig is voor de kwaliteit van de woningen. Voor de vraagsteller is 2010 niet meer dan een richtdatum.

De vraagsteller erkent dat Herbricht kleiner is dan Doel, maar voor hem betekent dit niet dat de situatie minder erg is. Hij hoopt dat alle Vlamingen over dezelfde kam geschoren worden.

De minister wijst erop dat hij moeilijk nog een precieze termijn kan geven. Voor wat de eventuele verloedering betreft, heeft iedereen er met het oog op een mogelijke onteigening belang bij zijn eigendom goed te onderhouden.

– Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van woensdag 20 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de overlegprocedure bij gewest-overschrijdende wegenaanleg

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller begint haar tussenkomst met de opmerking dat de bevoegdheid van het gewest stopt aan een bepaalde grens, terwijl de wereld daar niet stopt. Dit leidt volgens haar tot een aantal spanningsvelden. Een daarvan is de Pontbeeklaan, een gewestweg in Asse, deelgemeente Zellik, die doodloopt aan de grens met de gemeente Ganshoren, tevens de grens met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De grens tussen beide gewesten wordt daar gevormd door de vallei van de Molenbeek, één van de laatste stukjes drassig groen van het Brussels Gewest. Al in 1954 wou de gemeente Ganshoren daar een weg aanleggen. De omstandigheden zijn sedertdien gewijzigd en er zijn redenen genoeg om de vallei te bewaren. De gemeente Jette heeft haar deel van de Molenbeek dan ook beschermd : het Koning Boudewijnpark. De vallei is een overstromingsgebied, maar sinds de Intercommunale voor de Sanering van de Vallei van de Molenbeek en Pontbeek rioleringen heeft aangelegd, is er toenemende wateroverlast. De vraagsteller benadrukt dat men om problemen vraagt als men de weg en het industrieterrein aanlegt. De intercommunale plant kunstmatige wachtbekkens, wat volgens de vraagsteller een duur alternatief is voor wat de natuur veel beter en gratis doet. Verschillende malen zijn er plannen geweest om de Pontbeeklaan, die er gekomen is ondanks veel verzet vanuit de gemeenten Zellik en Ganshoren, door te trekken, onder andere nog in 1993. Toen heeft zowel het gemeentebestuur van Asse als het Vlaams Gewest daartegen bezwaar ingediend. Blijkbaar waren deze besturen toen op de hoogte van het openbaar onderzoek.

Volgens de vraagsteller is er in juni 1997 opnieuw een openbaar onderzoek geweest, maar noch de Technische Dienst van de gemeente Asse, noch de dienst Wegen van Vlaams-Brabant, noch de aanpa-

lende buur, de firma Roularta, werden door het gemeentebestuur van Ganshoren op de hoogte gebracht. Door een procedurefout werd het openbaar onderzoek van juni 1997 opgeschort. Maar tot 24 mei loopt een nieuw openbaar onderzoek voor het doortrekken van de Pontbeeklaan vanaf de gewestgrens richting Ganshoren. Het dossier bevindt zich in het gemeentehuis van Ganshoren. Het openbaar onderzoek is aangekondigd in de gemeenten Ganshoren en Sint-Agatha-Berchem, niet in de gemeenten Asse en Jette. Het huidige dossier bevat een MER en is eentalig Frans, wat volgens de vraagsteller in strijd is met de taalwet. In het MER wordt voortdurend verwezen naar een kleinschalig waterzuiveringsproject van het Brussels Instituut van Milieu. Voor de vraagsteller moeten die twee projecten niet noodzakelijk samen gezien worden. Nadat het vorige onderzoek werd stopgezet, heeft men een MER-verslag aangevraagd in plaats van een MER-studie. Immers, het samenwerkingsakkoord van 1994 tussen de gewesten bepaalt dat een MER-studie als voorwaarde geldt voor samenwerking. De vraagsteller benadrukt dat aangezien er enkel een verslag wordt gemaakt er ook geen reden is om samen te werken of overleg te plegen. Bovendien wijst ze nog op de inhoudelijke tekortkomingen van het verslag. De vraagsteller wil dan ook dat een MER-studie wordt uitgevoerd in combinatie met een behoeftestudie.

Ze legt de minister volgende vragen voor :

1. Werd het Vlaams Gewest geïnformeerd door het gemeentebestuur van Ganshoren ?
2. Heeft het Vlaams Gewest, bij monde van de minister, ook deze maal bezwaar aangetekend tegen het doortrekken van de Pontbeeklaan tussen Asse-Zellik en Ganshoren ? Zo ja, kan de minister de inhoud van het bezwaar meedelen ?
3. In welke vorm van overleg is voorzien tussen de gewesten voor gewestgrensoverschrijdende hinder op het vlak van verkeersinfrastructuur ?
4. Waarom heeft dit overleg niet gefunctioneerd in bovengemeld geval ?
5. Heeft de minister, als betrokken partij, alsnog overlegd met de verschillende actoren van zowel verkeersinfrastructuur als natuurbehoud ?
6. In welke vormen van overleg zijn voorzien binnen het Vlaams Gewest in het kader van goed nabuurschap tussen twee gemeenten, wanneer

Voorzitter

een van beide een weg aanlegt waar de andere last van zal ondervinden. Geldt dit ook tussen andere besturen zoals twee gewesten, gewest en provincie, gewest en gemeente, gemeente en provincie ?

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

De minister bevestigt dat in het kader van het openbaar onderzoek het advies van de afdeling Wegen Vlaams-Brabant opnieuw niet werd gevraagd. De afdeling werd via informele contacten op de hoogte gebracht van de lopende procedure met betrekking tot het openbaar onderzoek dat begon op 24 april 1998 en eindigde op 24 mei 1998.

De afdeling Wegen Vlaams-Brabant heeft dan ook onmiddellijk een bezwaarschrift ingediend dat aangekend verstuurd wordt op datum van maandag 18 mei 1998. Volgens de minister zijn de bezwaren

vergelijkbaar met die tegen het vorige openbaar onderzoek : het Vlaams Gewest verzet zich omwille van de bijkomende verkeerslast die het lokaal karakter van de Pontbeeklaan in gevaar zal brengen.

Voor wat het antwoord op de overige vragen betreft, verwijst de minister naar zijn antwoorden gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nummer 2 van 16 oktober 1997 op vraag nummer 434 van 10 juli 1997 en het aanvullend antwoord in het nummer 4 van 17 november 1997. De minister betreurt dat de samenwerkingsovereenkomst omzeild werd.

3. Repliek van de vraagsteller

De vraagsteller had nog graag vernomen of het samenwerkingsakkoord wel al eens gewerkt heeft.

De minister antwoordt hierop bevestigend, maar voegt eraan toe dat de Pontbeek eigenlijk niet MER-plichtig is.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van woensdag 20 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de kandidaten helikopterbeloofding voor de Belgische kust

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller stelt dat de aanleiding tot zijn vraag een artikel uit de Financieel Economische Tijd is waaruit blijkt dat de administratie van het Loodswezen al van vijf ondernemingen een offerte heeft ontvangen voor het uitvoeren van helikopterbeloofding aan de Belgische kust. Een van de kandidaten is Noordzee Helicopters uit Oostende, de vier andere komen uit buurlanden.

De vraagsteller citeert vervolgens uit een artikel dat verscheen in "Ondernemen in West-Vlaanderen". Uit dat artikel blijkt dat de bedrijfsleider van Noordzee Helicopters zeker is van zijn stuk. Noordzee Helicopters werd opgericht naar aanleiding van een aanbesteding op Europees niveau. Men investeert zwaar in mensen en materiaal zonder dat er ook maar één contract binnen is. De vraagsteller citeert de bedrijfsleider letterlijk : "Als we straks de Vlaamse aanbesteding binnenrijven, hopen we te evolueren naar 3 helicopters en 20 tot 30 operationele medewerkers." De vraagsteller evenwel heeft vernomen dat er in dit dossier zelfs nog geen lastenboek is opgemaakt.

Graag had hij aan de minister hieromtrent volgende vragen gesteld :

1. Welke zijn de modaliteiten van de kandidaat-helikopterbeloofders en wanneer zal de Vlaamse regering een beslissing nemen ?
2. Welke aanbestedingsprocedure zal worden gevolgd ? Als het klopt dat er nog geen lastenboek is, maar toch al vijf offertes binnen zijn, wie kan er dan verzekeren dat het lastenboek niet beïnvloed zal zijn door het bewuste helikopterbedrijf ?

3. In welke mate zal rekening worden gehouden met de reeds ingediende offertes ? Kunnen zij nog meedoen aan de uiteindelijke aanbesteding ? Volgens de vraagsteller zou dit aanleiding kunnen geven tot een juridische veldslag.

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

De minister stelt vooraf dat hij verklaringen van derden ook voor hun rekening laat. Hij wenst er geen uitspraak over te doen.

Uit het antwoord van de minister blijkt dat de afdeling Loodswezen van de administratie Waterwegen en Zeewezen de offerteprocedure voor helikopterbeloofding nog niet heeft opgestart omdat dit dossier nog niet werd goedgekeurd voor de Vlaamse regering. De minister verwacht dat dit binnen de kortste termijn gebeurt.

Vermits de raming voor de overeenkomst hoger ligt dan 8,6 miljoen frank dient in toepassing van artikel 1 van het KB van 8 december 1988 inzake de mededinging voor bepaalde overheidsopdrachten van leveringen in het raam van de Europese Gemeenschap, de Europese procedure gevolgd te worden. De algemene offerteaanvraag biedt de mogelijkheid om bij de toewijzing van de overeenkomst rekening te houden met andere criteria dan uitsluitend de offerteprijs.

Op de derde vraag antwoordt de minister dat er nog geen offertes werden ingediend. Hij dankt de vraagsteller evenwel omdat hij hem op de hoogte heeft gebracht van deze zaak.

3. Repliek van de vraagsteller

De vraagsteller vermoedt dat er sprake is van voorkennis. Hij benadrukt dat de informatie enkel van de administratie kan komen. Hij stelt dan ook de vraag hoe men kan bewijzen dat de administratie niet beïnvloed zal worden bij opmaak van het lastenboek. Hij vreest dat de firma's die het niet halen daarop zullen inspelen. Omdat de wet op de overheidsopdrachten dreigt met voeten getreden te worden, dringt hij er bij de minister op aan deze zaak van nabij te volgen.

De minister dankt de vraagsteller nogmaals en verklaart de zaak van nabij te zullen volgen. Hij beklemtoont dat hij niet op de hoogte was van deze zaak.

– Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden,
Stadsvernieuwing en Huisvesting

Vergadering van woensdag 20 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Julien Demeulenaere,
secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Jan Caubergs tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de aardeweg Koersel-Hechtel doorheen het militair domein

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer Jan Caubergs stelt dat de aardeweg waarvan sprake een oude heirweg is die de verbinding vormt tussen Hechtel en Koersel (deelgemeente van Beringen). De aardeweg loopt dwars doorheen het militair domein van Leopoldsburg, dat ruim 5.000 ha groot is. De betrokken weg is een gemeenteweg die al sinds mensenheugenis door de bevolking en de landbouwers gebruikt wordt.

Enkele jaren geleden heeft de nieuwe bevelhebber van het militair domein gemeend de aardeweg te moeten afsluiten. De bevelhebber heeft overleg gepleegd met de gemeente Beringen, hetgeen resulteerde in een principiële goedkeuring door de gemeenteraad om de gronden aan de militairen af te staan. Tot op heden ontbreekt echter de noodzakelijke definitieve goedkeuring door de gemeenteraad, zodat er feitelijk nog geen afstand werd gedaan van de gemeentewegen.

Dat heeft de militaire bevelhebber er niet van weerhouden de betrokken weg af te sluiten met betonnen blokken. Bovendien werden er militaire wachters aangesteld die PV's kunnen opstellen tegen diegenen die deze gemeentewegen betreden. Die mensen moesten een boete van 4 à 5.000 frank betalen, door de rechtbank voorgesteld bij wijze van minnelijke schikking. Intussen worden er nog aan de lopende band PV's opgesteld, maar die worden door de Procureur des Konings nu steevast geseponneerd. De betrokken weg blijft niettemin nog steeds afgesloten.

De spreker stelt dat de toenmalige minister van Landsverdediging op 20 januari 1994 naar aanleiding van een schriftelijke vraag (verkeerdelijk) antwoordde dat de betrokken gemeenteweg mili-

tair eigendom is geworden ten gevolge van onteigeningen. Een gemeente kan evenwel geen gemeenteweg wegschenken zonder een beslissing van de gemeenteraad. Tot nader order is de betrokken weg dus nog steeds een gemeenteweg.

Naar aanleiding van de schriftelijke vraag nr. 132 van 27 april 1997 van de heer Caubergs over deze zaak, antwoordde de minister dat de betrokken partijen hebben ingestemd met een arbitrage door de provinciegouverneur. Welk is het standpunt van de gouverneur in dit dossier ? Kan of zal de gouverneur zijn standpunt opleggen aan de betrokken partijen ? Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

2. Antwoord van de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

De minister verklaart te willen meewerken aan een oplossing voor het gestelde probleem. Het betreft hier een geschil tussen de lokale en de militaire overheid, waarin de gouverneur een bemiddelende rol wenst te vervullen. Men moet op dit ogenblik de gouverneur de kans geven die rol ook te kunnen spelen. De betrokken partijen hebben intussen reeds kennis kunnen nemen van het standpunt van de gouverneur. Men moet er zich wel van bewust zijn dat het formeel niet tot de bevoegdheid van de gouverneur behoort om dat standpunt ook effectief op te leggen. Het gaat immers om een bemiddelingsopdracht.

Naar verluidt zou de militaire overheid redelijkerwijze akkoord kunnen gaan met het voorstel dat door de gouverneur geformuleerd werd. De betrokken gemeenten onderzoeken het voorstel nog en moeten het nog aan de gemeenteraad voorleggen.

De minister besluit dat hij alleszins wil meewerken aan een oplossing. Hij stelt voor nu geen publiek debat aan de kwestie te wijden en het resultaat van de bemiddelingsopdracht van de gouverneur af te wachten.

3. Repliek

De heer Jan Caubergs beweert in dit dossier de mening te vertolken van de bevolking, die niet noodzakelijk samenvalt met die van de burgemeester of het gemeentebestuur.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden,
Stadsvernieuwing en Huisvesting

Vergadering van woensdag 20 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Julien Demeulenaere,
secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer John Taylor tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het uitblijven van een pact met de gemeenten

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer John Taylor merkt op dat er reeds in het Vlaams regeerakkoord, dat dateert van juni 1995, sprake was van een pact met de gemeenten. Volgens dat regeerakkoord zijn de Vlaamse gemeentebesturen de bevoorrechte partners van de Vlaamse regering en zou er met hen een pact worden afgesloten waarin de middelen en taken zodanig zouden worden herverdeeld dat er een betere dienstverlening voor de Vlamingen zou kunnen verzekerd worden. Een dergelijk pact kwam intussen meermaals ter sprake in het Vlaams Parlement. Naar aanleiding van de Septemberverklaring in september 1997 beloofde de Vlaamse regering nog dat de burgemeesters binnen een drietal maanden zouden worden samengeroepen. Vervolgens zou die bijeenkomst plaatsvinden op 3 juni 1998, maar intussen werd ze opnieuw uitgesteld tot 14 oktober 1998.

De spreker kan zich niet van de indruk ontdoen dat er blijkbaar wat schort aan de uitvoering van dit onderdeel van het Vlaams regeerakkoord. Het pact met de gemeenten blijft immers achterwege, hoewel de redenen om een dergelijk pact af te sluiten onverminderd overeind blijven. De regeldrift en de betutteling van de Vlaamse regering en administratie ten aanzien van de gemeenten is geenszins verminderd. Ook moet worden vastgesteld dat de Vlaamse overheid nog steeds taken aan de gemeenten toewijst die extra kosten voor de gemeenten met zich meebrengen.

De spreker meent dat er dringend een aantal afspraken dienen te worden gemaakt tussen de Vlaamse regering en de gemeenten. De gemeenten moeten van de regering snel een signaal krijgen dat zij daartoe bereid is. Soortgelijke afspraken dienen overigens ook met de provinciebesturen te worden gemaakt. De provincie is immers een ideaal

bestuursniveau om – in het kader van het maatwerk – taken waar te nemen die de gemeentegrens overstijgen maar die best ook niet op centraal niveau worden aangepakt.

Is het effectief de bedoeling van de Vlaamse regering om een pact af te sluiten met de gemeenten (en met de provincies) ? Heeft de regering reeds een ontwerp-pact uitgewerkt ? Welke zijn daarvan desgevallend de krachtlijnen ? Werd er vooraf overleg gepleegd met de gemeenten ? Zullen ook de provincies worden betrokken bij de uitwerking van een pact ?

2. Antwoord van de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

De minister antwoordt dat hij bereid is de ontwerp-teksten inzake het pact met de gemeenten aan de commissie voor te leggen nadat ze zijn goedgekeurd door de Vlaamse regering. Hij meldt verder dat de oorspronkelijk vooropgestelde overlegdatum van 3 juni 1998 werd verlaten na samenspraak met o.m. de VVSG.

De totstandkoming van het pact met de gemeenten wordt binnen de Vlaamse regering gedragen door 3 ministers, namelijk minister-president Van den Brande als algemeen verantwoordelijke, minister Martens als bevoegd minister voor de OCMW's en minister Peeters als bevoegd minister voor de gemeentebesturen. De administratie heeft een eerste voorbereidende tekst opgesteld die ter beoordeling, verbetering en/of aanvulling aan de verschillende ministers werd voorgelegd. Medio juni 1998 zou de verbeterde tekst dan worden voorgelegd aan de Vlaamse regering. De door de Vlaamse regering goedgekeurde tekst zou dan nog vlak voor het zomerreces aan de commissieleden kunnen worden overgemaakt.

De "staten-generaal" met de Vlaamse gemeenten zou dan plaatsvinden op 14 oktober 1998. De minister laat in het midden of het pact met de gemeenten nog tijdens deze zittingsperiode operationeel zal worden. Hij benadrukt het belang van een goed voorbereidend beleid voor een volgende regering en hij haalt in dit verband tevens de "Proeve van Vlaams gemeentedecreet" aan.

De minister acht de bezorgdheid van de vraagsteller inzake de provincies terecht. De provincie wordt erkend als intermediair niveau en kan inderdaad in het geheel van het binnenlands bestuur bepaalde ondersteunende opdrachten vervullen.

De minister spreekt ten slotte de verwachting uit dat alle betrokkenen zich zullen inzetten om tot een goed resultaat te komen op 14 oktober e.k. Mogelijk zal die eerste bijeenkomst niet tot een perfect resultaat leiden, maar alleszins moeten er een aantal essentiële stappen worden gezet naar een beter binnenlands bestuur in Vlaanderen.

3. Repliek

De heer John Taylor hoopt dat het dossier zal evolueren in de door de minister geschetste richting. Momenteel heerst er immers bij heel wat lokale besturen een negatief beeld ten aanzien van de manier waarop de Vlaamse regering haar relatie met de gemeenten en provincies ziet. De spreker hoopt dat de provincies betrokken worden in het overleg, o.m. via de VVP.

– Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden,
Stadsvernieuwing en Huisvesting

Vergadering van donderdag 28 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Julien Demeulenaere,
secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Francis Vermeiren tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over een verzekering tegen inkomensverlies

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer Francis Vermeiren verwijst naar het voorstel van decreet van de heren Jacques Laverge, Patrick Lachaert, Francis Vermeiren, Julien Demeulenaere, Stefaan Platteau en Marc Cordeel houdende invoering van een verzekering tegen inkomensverlies wegens onvrijwillige werkloosheid en arbeidsongeschiktheid (Stuk 777 (1997-1998) – Nr. 1). Naar aanleiding van de toelichting van dat voorstel van decreet verwees de minister naar artikel 80 van de Vlaamse Wooncode, waarin reeds de decretale grondslag voor een verzekering tegen inkomensverlies is opgenomen. De minister kondigde toen aan om het ontwerp van besluit ter uitvoering van het genoemde artikel 80 aan de commissie ter bespreking voor te leggen. De spreker stelt vast dat deze belofte niet werd nagekomen. Hij betreurt dat hij uit de krant heeft moeten vernemen dat er intussen een uitvoeringsbesluit werd uitgevaardigd waarbij een gratis verzekering tegen inkomensverlies werd ingevoerd. Die verzekering zou met terugwerkende kracht ingaan vanaf 1 januari 1998.

De spreker merkt op dat in de gegeven omstandigheden heel wat kandidaten voor een dergelijke lening uit de boot zullen vallen. Hij wijst erop dat op 31 december 1997 een maatregel uitgaande van de federale regering afliep, waarbij kandidaat-bouwers konden genieten van een verlaagde BTW van 12% voor private sociale woningbouw en van 6% voor institutionele sociale woningen. Dat betekent dat diegenen die vóór 31 december 1997 konden genieten van een verlaagde BTW niet zouden in aanmerking komen voor de verzekering tegen inkomensverlies, aangezien deze enkel geldt voor leningen afgesloten na 1 januari 1998.

De spreker vraagt of daardoor het gunstig effect van de verzekering niet ten dele wordt ongedaan gemaakt. Moet de regeling voor de verzekering

tegen inkomensverlies daarom niet worden aangepast ?

2. Antwoord van de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

De minister stelt dat via artikel 80 van de Vlaamse Wooncode het Vlaams Parlement de mogelijkheid heeft gecreëerd om een verzekering tegen inkomensverlies bij uitvoeringsbesluit in te voeren. Er dienden terzake dan ook geen afzonderlijke decreetgevende initiatieven meer te worden genomen. Overigens werd er over het uitvoeringsbesluit ook met leden van de VLD-fractie overleg gepleegd. De minister wijst erop dat ingevolge de Europese regelgeving een Europese prijsvergelijking diende te worden georganiseerd. Hij verklaart bij vorige gelegenheden daarover reeds de nodige toelichting te hebben verschaft.

In het uitvoeringsbesluit werd gekozen voor een invoering van de verzekering tegen inkomensverlies met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 1998. Tot 31 december 1997 kon er effectief worden genoten van een verlaagd BTW-tarief. Het Vlaams Parlement heeft ervoor geijverd om die verlaging te verlengen, maar de federale regering is daar niet op ingegaan. De verzekering tegen inkomensverlies mag alleszins niet worden beschouwd als een alternatief voor de niet-verlenging van de BTW-maatregel.

Personen die vanaf 1 januari 1998 een hypothecaire lening afsluiten kunnen onmiddellijk van het nieuwe stelsel van de verzekering tegen inkomensverlies genieten. De verzekering wordt dus met terugwerkende kracht ingevoerd. Dat was ook begrotingstechnisch aangewezen vermits de kredieten voor een volledig jaar in de begroting 1998 werden vastgelegd. Ten slotte wijst de minister erop dat ook in het voorstel van decreet waarvan hoger sprake de ingangsdatum op 1 januari 1998 is vastgelegd.

3. Repliek

De heer Francis Vermeiren betreurt dat diegenen die van het verlaagde BTW-tarief konden genieten geen beroep meer kunnen doen op de verzekering tegen inkomensverlies. Hij kondigt aan statistisch materiaal te verzamelen om aan te tonen hoeveel personen of gezinnen hierdoor worden getroffen. Hij dringt erop aan dat de Vlaamse regering dit probleem zou oplossen.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden,
Stadsvernieuwing en Huisvesting

Vergadering van donderdag 28 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Julien Demeulenaere,
secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de overeenkomsten afgesloten door de zes Vlaams-Brabantse faciliteitengemeenten met Franstalige initiatieven inzake PMS en schooltoezicht

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer Etienne Van Vaerenbergh schetst de voor­ geschiedenis van deze mondelinge vraag. Op 2 mei 1996 interpeleerde hij de Vlaamse minister van Onderwijs over de franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten van Vlaams-Brabant. De interpellatie gaf aanleiding tot een met redenen omklede motie die op 24 mei 1996 door het Vlaams Parlement werd aangenomen.

Op 27 november 1996 stelde hij de Vlaamse minis­ ter van Onderwijs een actuele vraag over de over­ eenkomst afgesloten tussen de COCOF en een aantal gemeentebesturen uit de Vlaams-Brabantse rand met betrekking tot de PMS-centra en het medisch schooltoezicht in een aantal faciliteitenge­ meenten in Vlaams-Brabant. De minister ant­ woordde toen dat hij niet in het bezit was van de documenten die staven dat een aantal schepencol­ leges in de faciliteitengemeenten franstalige over­ eenkomsten hadden afgesloten met onder meer de COCOF.

Naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen werd dezelfde vraag nog eens gesteld aan de minis­ ter van Gezondheidsbeleid die tevens bevoegd is voor het medisch schooltoezicht. Ook hier werd evenwel geen bevredigend antwoord verkregen.

De vraagsteller heeft vervolgens zelf enig onder­ zoek verricht en is daarbij tot de vaststelling geko­ men dat er door de betrokken faciliteitengemeen­ ten overeenkomsten werden afgesloten met (voor­ namelijk in Brussel gevestigde) Franstalige initia­ tieven inzake PMS en medisch schooltoezicht. Het gaat hierbij om de gemeenten :

- Linkebeek en Drogenbos die een overeen­ komst hebben afgesloten met het Centre PMS Communal d'Uccle ;
- Sint-Genesius-Rode en Wemmel die een over­ eenkomst hebben afgesloten met het Centre PMS de la COCOF ;
- Kraainem die een overeenkomst heeft afgeslo­ ten met het Centre PMS libre de Woluwe-Saint- Lambert ;
- Wezembeek-Oppem die een overeenkomst heeft afgesloten met het Centre PMS de la com­ munauté Française de Woluwe-Saint-Lambert.

De vraagsteller verklaart op 14 mei 1998 de Vlaamse minister van Onderwijs over deze aange­ legenheid nog te hebben geïnterpelleerd. Die ant­ woordde dat hij onvoldoende zicht had op de manier waarop het toezicht over die overeenkom­ sten dient te worden uitgeoefend. De minister van Onderwijs verwees daarom in zijn antwoord naar de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangele­ gheneden als toezichhoudende overheid over de gemeentebesturen.

Vandaar worden volgende vragen aan de minister voorgelegd :

1. Kunnen schepencolleges uit de zes Vlaams-Bra­ bantse faciliteitengemeenten overeenkomsten afsluiten in het Frans met instellingen gevestigd in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest ?
2. Werden deze overeenkomsten ter goedkeuring voorgelegd aan de minister van Binnenlandse Aangelegenheden ?

2. Antwoord van de heer Leo Peeters, Vlaams minis­ ter van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

De minister verwijst vooreerst naar het uitvoerige antwoord van de minister van Onderwijs op de interpellatie van de vraagsteller van 14 mei 1998 (Handelingen C90-OND12). Verder is hij van oor­ deel dat deze aangelegenheid grondig in zijn globa­ liteit dient te worden onderzocht, dit in samen­ spraak met de Vlaamse minister van Onderwijs. Alleszins dient de taal- en andere wetgeving op een correcte manier te worden toegepast. De Vlaamse administratie en andere instanties werden intussen verzocht een en ander grondig te onder­ zoeken. De minister verklaart vooralsnog geen weet te hebben van het feit of de collegebeslissin­

gen waarvan sprake ook wel gebaseerd zijn op een beslissing van de gemeenteraad.

3. Repliek

De heer Van Vaerenbergh verklaart met het antwoord van de minister te kunnen instemmen.

– Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van dinsdag 2 juni 1998

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de studies voor de bouw van een stormvloedkering in het Scheldebekken

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller zegt dat hij geregeld geruchten opvangt over de onvolmaakte bescherming van de gemeenten nabij de Schelde. Hij weet dat men moet opletten met geruchten, maar als verschillende dijkgravers stellen dat de gecontroleerde overstromingsgebieden niet volstaan en dat alleen een stormvloedkering volstaat, dan lijkt de ongerustheid hem wel terecht. De vraagsteller verwijst naar een interpellatie van de heer Candries toen de minister bevestigde dat het Sigmplan enkel zo veilig kan worden als het Nederlandse Deltaplan als de drie onderdelen worden gerealiseerd : dijkversterking, gecontroleerde overstromingsgebieden en stormvloedkering. Volgens de vraagsteller blijft de vraag in hoeverre dit prioritair is voor de Vlaamse regering. Uit cijfers van de Vlaamse Vereniging voor Waterbouwers blijkt dat de kans dat het Scheldebekken getroffen wordt door overstroming zoals in 1953 vandaag vier en een half keer groter is dan toen. Bovendien wijst alles erop dat de waterwerken sedert 1976 gehalveerd zijn. Nog volgens de vraagsteller heeft de minister aangekondigd dat hij de middelen optrekt tot 703 miljoen frank. Op 5 juni 1997 antwoordde de minister op een interpellatie van de heer Candries en op vragen van de vraagsteller dat de resultaten van studies die uitsluitsel moesten geven over de bouw van een stormvloedkering tegen het voorjaar 1998 beschikbaar zouden zijn.

De vraagsteller had dan ook graag vernomen of :

1. de minister enige toelichting kan geven bij de bevindingen van de studies ?
2. men binnenkort een beslissing mag verwachten van de Vlaamse regering ?
3. de aankondiging dat de middelen voor het Sigmplan zullen stijgen dan ook betekent dat er werk wordt gemaakt van de stormvloedkering ?

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

De minister wil er eerst en vooral op wijzen dat de studies, die uitsluitsel moeten geven over de bouw van een stormvloedkering, bijzonder complex zijn en nog niet afgerond. Men verwacht dat dit ten vroegste einde 1998 zal gebeuren.

De minister beaamt dat de kredieten voor het Sigmplan op de begroting 1998 verhoogd werden van ongeveer 400 miljoen frank tot meer dan 700 miljoen frank, wat een belangrijke inspanning is in vergelijking met vorige jaren.

De minister besluit dat de hele Vlaamse regering beslist over de bouw van de stormvloedkering. De regering heeft reeds eerder aangekondigd dat zij een definitieve beslissing zal nemen vóór het einde van deze zittingsperiode.

3. Repliek van de vraagsteller

De vraagsteller heeft begrip voor de complexiteit van de studies, maar hij vindt het desalniettemin eigenaardig dat studies met een jaar worden uitgesteld.

De minister herhaalt dat het hier om heel complexe studies gaat die samenhangen met een aantal andere dossiers. Waarop de vraagsteller zich afvraagt of de minister het over de bouw van een Scheldebrug heeft.

De minister benadrukt dat hij nergens naar verwijst zolang de studie niet afgewerkt is.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Mediabeleid

Vergadering van dinsdag 2 juni 1998

Vaste verslaggever : de heer Carl Decaluwé, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over het niet opnemen van TV-Brussel door federaal minister Ylief in het ministerieel besluit dat bepaalt welke omroepen de kabelmaatschappijen verplicht moeten distribueren in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer Dominiek Lootens-Stael verklaart dat federaal minister Ylief op 2 februari jl. een ministerieel besluit uitvaardigde waarin bepaald wordt welke omroepverenigingen de kabelmaatschappijen in Brussel verplicht op de kabel moeten brengen. Het betreft Télé-Bruxelles, TV5, TVI, Canal + en VTM. TV-Brussel komt in dit rijtje niet voor. Bovendien gaat het om vier Franstalige zenders en slechts één Nederlandstalige.

Het is volgens de vraagsteller bijzonder gevaarlijk dat de kabelmaatschappijen zonder meer kunnen beslissen dat TV-Brussel van de kabel verdwijnt. Voor Télé-Bruxelles en dus voor de Franstaligen zijn er garanties, voor TV-Brussel en dus voor de Vlamingen niet.

De vraagsteller verklaart dezelfde vraag reeds te hebben gesteld aan de heer Jos Chabert, lid van het college van de VGC. Die antwoordde dat de Vlaamse minister van Media op de hoogte was van de problematiek en dat er op 20 maart jl. contact was opgenomen met het kabinet van federaal

minister Ylief. Nog steeds volgens collegelid Chabert zou de Vlaamse minister van Media in september 1997 door minister Ylief gevraagd zijn een lijst op te geven van de omroepen die de Brusselse kabelmaatschappijen verplicht moeten distribueren. Kwam TV-Brussel al dan niet op die lijst voor die aan minister Ylief werd overgemaakt ? Of is er sprake van een “vergetelheid” ? Werd die desgevallend reeds rechtgezet zodat TV-Brussel aan het lijstje wordt toegevoegd ? Worden er andere Nederlandstalige zenders toegevoegd zodat er enig evenwicht ontstaat met het aantal Franstalige zenders ?

2. Antwoord van de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

De minister antwoordt dat er geenszins sprake is van politieke onwil. Hij beaamt dat er aan minister Ylief op 9 oktober 1997 een lijst werd overgemaakt van de niet-openbare omroeporganisaties die ressorteren onder de Vlaamse Gemeenschap en waarvan de programma's moeten worden doorgegeven door de kabelmaatschappijen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad (de zogenaamde “must carry” lijst).

Op 2 februari 1998 heeft men moeten vaststellen dat Télé-Bruxelles, TV5, TVI, Canal + en VTM op de lijst voorkwamen en TV-Brussel niet. Op 20 maart 1998 werd er een schrijven gericht aan minister Ylief om na te gaan of het ontbreken van TV-Brussel op de lijst het gevolg was van een materiële vergissing. Alleszins werd vanuit het kabinet van de minister TV-Brussel doorgegeven om te worden opgenomen op de lijst. Op dit ogenblik heeft de minister nog geen antwoord ontvangen vanwege federaal minister Ylief. De minister verklaart nogmaals bij minister Ylief te zullen aandringen op een spoedige rechtzetting.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Mediabeleid

Vergadering van dinsdag 2 juni 1998

Vaste verslaggever : de heer Carl Decaluwé, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de naamswijziging van de VRT*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

De heer Carl Decaluwé merkt op dat de vrije radio Torhout (VRT) wil dat de openbare radio- en televisieomroep VRT haar naam verandert en dit omwille van het feit dat de Torhoutse vrije radio al jaren de naam VRT gebruikt. De naam VRT (vrije radio Torhout) is niet gedeponereerd, maar de vrije radio beroept zich op het recht van de eerste gebruiker van een roepnaam. De lokale radio beweert immers dat het gebruik van de naam VRT door de vroegere BRTN heel verwarrend werkt voor haar adverteerders en het een inbreuk vormt op haar commerciële rechten. Omtrent deze pro-

blematiek zou door de lokale radio VRT reeds een brief zijn verstuurd naar de openbare radio- en televisieomroep VRT. De openbare omroep laat weten dat de klacht naar de bevoegde minister werd opgestuurd omdat de naam bij decreet werd vastgelegd.

1. Wanneer ontving de minister de klacht van de vrije radio VRT ?
2. In welke mate werd de klacht reeds onderzocht en op welke motieven beroept men zich ?
3. Wat is de houding van de minister hieromtrent ?

2. Antwoord van de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

De minister verklaart geen klacht van de vrije radio Torhout te hebben ontvangen, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks. Overigens zou een eventuele klacht vrij laat zijn ingediend vermits het maxidecreet reeds werd goedgekeurd op 29 april 1997.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Vergadering van donderdag 28 mei 1998

Vaste verslaggever : de heer Roland Deswaene, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over Franse kinderen die in Frankrijk wonen en les volgen in het Nederlandstalig onderwijs in Vlaanderen

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De heer Luk Van Nieuwenhuysen stelt dat hij een dossier heeft van een gezin uit Haverskerque in Frans-Vlaanderen dat zijn kinderen naar het Nederlandstalig onderwijs in Vlaanderen stuurt.

De Franse overheid ziet daar blijkbaar een reden in om de kinderbijslag waarop het gezin recht heeft, te schrappen. Dit lijkt de spreker in het Europa zonder grenzen een bijzonder controversiële maatregel te zijn.

Naar aanleiding van dit probleem stelt hij de volgende vragen :

- Hoeveel Franse kinderen die in Frankrijk wonen, volgen les in het Nederlandstalig onderwijs in Vlaanderen ?
- Kent de minister andere gevallen van kinderen die uit het buitenland in Vlaanderen les komen volgen en die daardoor hun kinderbijslag verliezen ?
- Is de minister bereid om stappen naar de Franse overheid toe te ondernemen om deze problematiek uit te klaren ?

2. Antwoord van de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister antwoordt dat de bevoegdheid over de kinderbijslag een federale bevoegdheid is. Hij heeft wel een poging ondernomen om deze problematiek in kaart te brengen. Daartoe heeft hij informatie ingewonnen bij de Rijksdienst voor kinderbijslag van werknemers. Daaruit blijkt dat in Frankrijk kinderbijslag wordt betaald op basis van "inwoonst", dit wil zeggen dat men woonachtig moet zijn in Frankrijk. Bovendien wordt kinderbijslag niet uitbetaald aan een gezin met een enig rechtgevend kind dat ouder is dan 3 jaar.

Anderzijds zijn er een aantal Europese verordeningen waaruit men moet concluderen dat het grondgebied België door Frankrijk beschouwd moet worden als toepasselijk op de wetgeving van de kinderbijslag. De Belgische Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers heeft hem nog gemeld dat de Franse Rijksdienst voor kinderbijslag vrij snel stopt met het uitbetalen van de kinderbijslag.

Hij stelt dat de betrokkenen zelf hun dossier zullen moeten activeren om de toepassing van de Europese verordeningen af te dwingen.

De minister besluit dat hij een tabel aan het verslag laat toevoegen over het aantal leerlingen/studenten met Franse nationaliteit, woonachtig in Frankrijk, België of in een ander land opgesplitst per niveau (Bijlage). Deze tabel toont dat in 1996-1997 1.858 leerlingen/studenten uit andere landen het Nederlandstalig onderwijs volgden. Daarvan komen er 147 uit Frankrijk, waarvan er dan nog 47 in de sector Permanente Vorming zitten. Er is hem van de resterende 100 leerlingen geen enkel probleem, zoals door de vraagsteller aangereikt, bekend. Hij stelt dat men hieruit dus niet mag besluiten dat de Franse overheid systematisch geen kinderbijslag aan deze gezinnen zou uitbetalen.

– *Het incident is gesloten.*

Schooljaar 1996-1997

Aantal leerlingen/studenten met Franse nationaliteit, woonachtig in Frankrijk, België of in een ander land

Soort onderwijs	wonend in			Totaal
	Frankrijk	België	ander land	
Basisonderwijs				
Buitengewoon Kleuteronderwijs	0	1	0	1
Buitengewoon Lager Onderwijs	0	31	0	31
Gewoon Kleuteronderwijs	33	323	3	359
Gewoon Lager Onderwijs	21	350	0	371
Totaal Basisonderwijs	54	705	3	762
Voltijds Secundair Onderwijs				
Buitengewoon Secundair Onderwijs	2	39	0	41
Gewoon Secundair Onderwijs	9	250	0	259
Totaal Voltijds Secundair Onderwijs	11	289	0	300
Deeltijds Secundair Onderwijs				
Deeltijds Beroeps Secundair Onderwijs	0	12	0	12
Experimenteel sec. Ond. met beperkt leerplan	0	0	0	0
Totaal Deeltijds Secundair Onderwijs	0	12	0	12
Hoger Onderwijs Buiten de Uni				
HOBUBasisopleiding van 1 cyclus	2	18	0	20
HOBUBasisopleiding van 2 cycli	17	18	1	36
Totaal Hoger Onderwijs Buiten de Universiteit	19	36	1	56
Universiteiten				
Academische lerarenopleiding	0	2	0	2
Academische opleiding 1ste cyclus	1	7	0	8
Academische opleiding 2de cyclus	0	8	1	9
Doctoraten	6	7	1	14
Voortgezette academische opleiding	9	6	1	16
Totaal Universiteiten	16	30	3	49
Permanente Vorming				
Basiseducatie	2	74	0	76
Deeltijds Kunstonderwijs : Beeldende kunst	15	30	1	46
Deeltijds Kunstonderwijs : Muziek, woord en dans	3	24	1	28
HOBU : Modulair stelsel	0	0	0	0
HOBU : Traditioneel stelsel	0	3	0	3
Sec. Ond. : Modulair stelsel	9	63	0	72
Sec. Ond. : Traditioneel stelsel	18	436	0	454
Totaal Permanente Vorming	47	630	2	679
Eindtotaal	147	1702	9	1858